

Kommune	Navn i offentlig bruk i dag / forslag	Løpe-nr.	Vedtak	Navneobjekt	Merknader
Nord-Fron og Sør-Fron	Espa	1	Espa	elv	<p>Uttale: /æ`sspa/? i boka Norske Elvenavne (NE) (1904), /æ`sspa/ (1945) og /esp`a/ (1972) i herredsregisteret. I NE settes navnet i sammenheng med trenavnet osp/asp.</p> <p>Skrifttradisjon: Espa i Norge 1:50 000 fra 1952, 1975, 1995, 1996 og 2007 samt i økonomisk kartverk (ØK) fra 1977.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Espa i samsvar med uttalen.</p> <p>Vurdering: Skrivemåten Espa er uproblematisk. Navnet er tatt med i saken slik at alle Espa/Espe-navn kan vurderes samlet, jf. § 8 femte ledd i forskrift om stadnamn: "I saker der det same namnet blir brukt om ulike namneobjekt på den same staden, skal ein først fastsetje skrivemåten for det objektet namnet opphavleg vart brukt på. Vedtaksorganet må sjå til at alle funksjonane av namnet blir tekne opp i namnesaka."</p> <p>Espa fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

Sør-Fron og Gausdal	Espedalen / Essdalen	2	Espedalen	dal	<p>Jf. løpenr. 1</p> <p>Uttale: /ess'daɾn/ (1972) og /æ`ssdaLn/ (1945). Norske Elvenavne har uttalen /æ`ssdaLen/.</p> <p>Skrifttradisjon: Espedalen i Norge 1:50 000 fra 1975, 1996 og 2007.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Espedalen. Sør-Fron kommune ønsker ikke å legge føringer på skrivemåten av Espedalen/Essdalen eller Espedalsvatnet/Essdalsvatnet, men opplyser at den lokale uttalen er Essdalen. Videre skriver de at skrivemåten Espedalen og Espedalsvatnet er godt innarbeidet, og at det taler for å beholde den. Språkrådet tilrår Espedalen i samsvar med ønsket fra kommunen og for å vise sammenhengen med elvenavnet Espa.</p> <p>Vurdering: Skrifttradisjonen for Espedalen synes å være sterk. Navnet er avledet av elvenavnet Espa. § 4 tredje ledd i lov om stadnamn fastsetter følgende: "Når det same namnet er brukt om ulike namneobjekt på den same staden, skal den skrivemåten som er brukt for [primærnamnet], som hovudregel vere retningsgivande for skrivemåten for dei andre namneobjekta." Uttalen har synkope (bortfall av trykklett staving), men det er ikke i tråd med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk å la det reflekteres i skrivemåten, jf. § 4 første ledd i loven.</p> <p>Espedalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
Sør-Fron og Gausdal	Espedalsvatnet / Essdalsvatnet	3	Espedalsvatnet	vatn	<p>Jf. løpenr. 2</p> <p>Uttale: /æ`ss[pə]da`rʃvatnə/ i herredsregisteret (1945) og /æ`ssdaʃvatne (æ`ss-)/ i boka Norske innsjønamn - Upplands fylke (1924) av Gustav Indrebø.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Espedalsvatnet. Språkrådet tilrår Espedalsvatnet, jf. Espedalen.</p>

Nord-Fron og Sør-Fron	Esefossen	4	Esefossen	foss	Jf. løpenr. 1 Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Esefossen.
Sør-Fron	Espehalsen	5	Espehalsen	slette	Jf. løpenr. 1 Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Espehalsen
Nord-Fron og Sør-Fron	Espeholet	6	Espeholet	botn	Jf. løpenr. 1 Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Espeholet.
Sør-Fron	Espelandet	7	Espelandet	slette	Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Espelandet.
Sør-Fron	Espedalen	8	(utgår)	gard 200	Navneobjektet utgår. Gardsnr. 200 er ikke en gard, og er derfor ikke å regne som eget navneobjekt.
Sør-Fron	Espedalen	9	Espedalen	bruk 200/1	Jf. løpenr. 2
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning	10	(utgår)	gard 168	Navneobjektet utgår. Gardsnr. 168 er ikke en gard, og er derfor ikke å regne som eget navneobjekt.
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning	11	(utgår)	gard 170	Jf. løpenr. 10
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning	12	(utgår)	gard 172	Jf. løpenr. 10
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning	13	(utgår)	gard 173	Jf. løpenr. 10
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning	14	(utgår)	gard 177	Jf. løpenr. 10
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning	15	(utgår)	gard 180	Jf. løpenr. 10
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning	16	(utgår)	gard 188	Jf. løpenr. 10
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning (skogteig)	17	Espedalen allmenning	bruk 168/1	Jf. løpenr. 2 Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Espedalsallmenningen, allmenning med to l-er i samsvar med rettskrivningen. Vurdering: Navnet har tradisjonelt stått i to ord, og det er i samsvar med normeringspraksis ellers for navn på allmenninger. Etter eldre dansk normeringspraksis stod hovednavnet ofte i genitiv, men etter vanlig navnelagingsmønster i dag står slike hovednavn normalt i nominativ. Espedalen allmenning fastsettes som skrivemåte i samsvar i samsvar med vanlig navnelagingsmønster i norsk, jf. § 4 i lov om stadnamn.
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning (skogteig)	18	Espedalen allmenning	bruk 170/1	Jf. løpenr. 2 og 17

Sør-Fron	Espedalen(s) almenning (skogteig)	19	Espedalen allmenning	bruk 172/1	Jf. løpenr. 2 og 17
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning (skogteig)	20	Espedalen allmenning	bruk 173/1	Jf. løpenr. 2 og 17
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning (skogteig)	21	Espedalen allmenning	bruk 177/1	Jf. løpenr. 2 og 17
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning (skogteig)	22	Espedalen allmenning	bruk 180/1	Jf. løpenr. 2 og 17
Sør-Fron	Espedalen(s) almenning (skogteig)	23	Espedalen allmenning	bruk 188/1	Jf. løpenr. 2 og 17
Gausdal	Espedalen / Dalen	24	Dalen (hovednavn) / Espedalen (undernavn)	gard 108	<p>Uttale: /æ'ssdaLen/, jf. Norske Gaardnavne (NG). Forleddet i navnet er elvenavnet Espa. I boka Espedalen - Peter Megrund forteller (1972) står det at "Dale-enka" Anne Olsdatter Espedalen (f. 1719) var "gift med eieren av Dalen – eller Espedalen, som gården het den gang."</p> <p>Skrifttradisjon: Eldre skrivemåter er Espedalenom (nevnt som Dal) (1412) og Espedalen (1723). Navnet er skrevet Espedalen i i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, samt i Norge 1:50 000 fra 1952. I Norge 1:50 000 fra 1975, 1996 og 2007 er navnet skrevet Dalen.</p> <p>Høringsssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker navneformen Dalen. Språkrådet tilrår Espedalen eller Dalen.</p> <p>Vurdering: Som det går fram ovenfor, er det helst kortformen Dalen som er brukt som navn i dag. Langformen Espedalen er nok helst brukt om dalføret i dag, og i mindre grad om denne garden. Ut fra skrifttradisjonen er det likevel grunnlag for å videreføre Espedalen som undernavn.</p> <p>Dalen fastsettes som skrivemåte av hovednavnet i samsvar med § 4 i lov om stadnamn, mens Espedalen fastsettes som undernavn på grunnlag av skrifttradisjonen.</p>

Gausdal	Espedalen / Dalen	25	Dalen (hovednavn) / Espedalen (undernavn)	bruk 108/1	Jf. løpenr. 24
Gausdal	Gamle Espedalsvegen	26	Gamle Espedalsvegen	sti	Jf. løpenr. 2 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Gamle Espedalsvegen. Språkrådet tilrår Gamle Espedalsvegen.
Gausdal	Essdalslia	27	Espedalslia	li	Jf. løpenr. 2 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Essdalslia. Språkrådet tilrår Espedalslia. Vurdering: Dette navnet er i likhet med Espedalsvatnet og Gamle Espedalsvegen avledet av navnet Espedalen. Alle disse navna har synkope i uttalen, men det foreligger ikke noen særskilt grunn til at dette navnet skal skrives annerledes enn de andre Espedals-navna, jf. § 4 tredje ledd i lov om stadnamn. Espedalslia fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 tredje ledd i lov om stadnamn.
Gausdal	Essdalsliua	28	Espedalsliua	bygg for jordbruk, fiske og fangst	Jf. løpenr. 2 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Essdalsliua. Språkrådet tilrår Espedalsliua. De opplyser at etterleddet -liua er en jamningsform av ordet løe.
Gausdal	Skjela	29	Skjela	elv	Uttale: /šæ̀ʎa/, /šæʎ`n/, jf. herredsregisteret (1947). Skrifttradisjon: Skjela i Norge 1:50 000 fra 1952, 1975, 1995, 1999 og 2007 samt i økonomisk kartverk fra 1975. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Skjela. Språkrådet tilrår Skjela. Vurdering: Skrivemåten Skjela er uproblematisk. Uttalen med tjukk l viser at navnet skal ha enkelt-l og ikke dobbelt-l. Skjela fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.

Gausdal	Skjelhaugan	30	Skjelhaugan	haug	Jf. løpenr. 29 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Skjelhaugan. Språkrådet tilrår Skjelhaugan.
Gausdal	Skjellbreida	31	Skjellbreida	seter	Jf. løpenr. 36 og 42 Uttale: /šɛll`bræia/, /šɛll`bræiən/, jf. herredsregisteret (1947). Indrebø skriver i Norske innsjønamn at navnet (finnes flere steder i Oppland) kommer av norrønt *Skjaldbreið, 'den skjoldbrede'. Skrifttradisjon: Skjellbreida i Norge 1:50 000 fra 1952, 1975, 1995, 1999 og 2007, Skjellbreia i økonomisk kartverk fra 1975, og Skjellbreia i boka Vide vidder i vest - Vestfjellet i Gausdal. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Skjellbreia. Språkrådet tilrår Skjellbreia, og skriver at Skjell- er den formen som tar vare på det etymologiske opphavet (ld), men i en assimilert form (jf. Bjørn > Bjønn-). De mener at Skjeld- kunne vært et alternativ om uttalen var /sjeld/, men dersom det er skrifttradisjon for -(l)-, mener de at Skjell- er en grei form.

Gausdal	Skjelbreia	31		seter	<p>Vurdering: Kartverket slutter seg til Språkrådets vurdering av skrivemåten Skjell-. Skrivemåten Skjel- bryter dessuten med systemet i dialekten i Gausdal, ettersom denne skrivemåten ville tilsagt en uttale med tjukk l, slik som i Skjela og Skjelhaugan ovenfor. Det er en tydelig uttaleforskjell mellom Skjel- i Skjelhaugan og og Skjell- i Skjellbreida, noe som tyder på ulikt språklig opphav, og dette bør reflekteres i skrivemåten. Vi viser til fjellnavnet Skjellbreida nedenfor når det gjelder vurderingen av skrivemåtene -breid- vs. -brei-.</p> <p>Det foreligger litt motstridende opplysninger når det gjelder sammensetningsmåte med eller uten fuge-s. Lokallitteraturen tyder på fuge-s, der former som Skjellbreisråket, Skjellbreisveiga, -veigen, Skjellbreisrampa, Skjellbreisbudeia og Skjelbreisbua er hyppige, ikke minst i boka Setra itte glømt (2008), som er skrevet på dialekt. Det er lite trolig at slike skriftformer ville oppstått hvis ikke uttalen med fuge-s faktisk var i lokal, muntlig bruk. Den stort sett rådende bruken av Skjellbreids- i ulike kartseriter tyder også på at uttaleformene med fuge-s er dominerende.</p> <p>Skjellbreids- fastsettes som skrivemåte i sammensetninger i samsvar med uttalen og den dominerende skrifttradisjonen i lokallitteraturen og i kart.</p>
Gausdal	Skjelbreibua	32	Skjellbreidsbua	turisthytte (fjellstyrehytte)	<p>Jf. løpenr. 31</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Skjelbreibua. Språkrådet tilrår Skjellbreibua.</p>

Gausdal	Skjellbreidbekken / Skjellbreisbekken	33	Skjellbreidsbekken	bekk	Jf. løpenr. 31 Uttale: /šɛll`bræibɛkkən/, /šɛll`bræibɛkka/, jf. herredsregisteret (1947). Skrifttradisjon: Skjellbreidbk i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Skjellbreidbkn i N50 fra 1975 og 1995, Skjellbreidbekken i N50 fra 1999 og 2007, Skjellbreisbekken, Sjøllbreisbekken og Skjellsbekken (!) i økonomisk kartverk (ØK) fra 1976. Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Skjellbreibekken. Vurdering: Skjellsbekken i ett av ØK-kartbladene må være en skrivefeil, vi finner ikke noen holdepunkter for denne navneformen ellers. Se ellers vurderingen på løpenr. 31.
Gausdal	Skjellbreidskampen	34	Skjellbreidskampen	ås	Jf. løpenr. 31 Uttale: /šɛll`bræikampən/, /šɛll`bræikampa/, jf. herredsregisteret (1947). Tilråding: Språkrådet tilrår Skjellbreikampen.
Gausdal	Skjellbreidsvatnet / Skjellbreisvatnet	35	Skjellbreidsvatnet	vann	Jf. løpenr. 31 Skrifttradisjon: Skjellbreidsvn i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Skjellbreidsvnt i N50 fra 1975 og 1995, Skjellbreidsvatnet i N50 fra 1999 og 2007, Skjellbreisvatnet i økonomisk kartverk fra 1976. Tilråding: Språkrådet tilrår Skjellbreivatnet.

Gausdal og Lillehammer	Skjellbreida	36	Skjellbreida (hovednavn)	fjell	<p>Jf. løpenr. 31 og 42</p> <p>Uttale: Arne Flugstad fra Lillehammer (Flugstad i Fåberg) oppgir pr. telefon uttalen /sjèll`bræsfjèllə/, og han forbinder helst det usammensatte navnet med setergrenda, ikke med fjellet. I boka Norske innsjønamn - Upplands fylke fører Indrebø opp uttalen /sjæ`llbræia/, i dativ /-bræi'n/, for det likelydende seternavnet ved fjellet. Han skriver at både setra og fjellet har navnet Skjellbreida, men han mener at navnet, som betyr 'den skjoldbrede', opprinnelig knytter seg til fjellet.</p> <p>Skriftradisjon: Skjellbreidfjellet i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952 og 1971, Skjellbreida i N50 fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Skjellbreidsfjellet (i 2 kartblad) i økonomisk kartverk fra 1968, Skjellbreida og Skjellbreidsfjellet i boka Fåberg vestfjell og kjølområdene (2006). I boka Setra itte glømt (2008), som er skrevet på auggedalsdialekt, er navneformen Skjellbreisfjellet brukt. I den boka er også andre sammensetninger som f.eks. Skjellbreisbudeia, Skjellbreisveiga og Skjellbreisrampa brukt, noe som tyder på gjennomført bruk av fuge-s i sammensetninger med dette navnet også i gausdalsmål.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Skjelbreia og Skjelbreifjellet, mens navnekomiteen i Lillehammer kommune ønsker Skjellbreida som skrivemåte, Skjellbreids- i sammensetninger. Språkrådet tilrår Skjellbreia og Skjellbreifjellet.</p>
------------------------	--------------	----	-----------------------------	-------	---

Gausdal og Lillehammer	Skjellbreidsfjellet	36	Skjellbreidsfjellet (undernavn)	fjell	<p>Vurdering: Forleddet Skjell- har kort e og tynn l-uttale. Begge deler tilsier skrivemåten Skjell- med to l-er, for en skrivemåte Skjel- ville ha tilsagt en uttale med lang e og tjukk l, noe som ikke er brukt. Når det gjelder etterleddet -breid-, er det rom i lovverket både for -breid- i tråd med skrifttradisjonen og det språklige opphavet (gammelnorsk breið), og for -brei- i samsvar med gjeldende rettskriving. Skrivemåten -breid- har imidlertid lang skrifttradisjon i de fleste navna som inneholder dette navneleddet, og er ønsket av Lillehammer kommune. Av hensyn til skrifttradisjonen og innarbeidet bruk synes det mest tilrådelig at denne skrivemåten videreføres som før.</p> <p>Ettersom navnet Skjellbreida opprinnelig knytter seg til fjellet, og denne navneformen har vært i bruk fram til i dag, synes det mest tilrådelig å videreføre dette navnet uten etterleddet -fjellet som hovednavn. Skjellbreidsfjellet synes imidlertid også å være vanlig lokalt, både i Gausdal og Fåberg, og det er dermed godt grunnlag for å videreføre det sammensatte navnet som undernavn. Det ser ut til at tradisjonell uttale både i Gausdal og i Fåberg er med fuge-s, og dermed får både dette og andre navn sammensatt med Skjellbreids- s-sammensetning, jf. pkt. 6 i de utfyllende reglene: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen."</p> <p>Skjellbreida fastsettes som hovednavn og Skjellbreidsfjellet som undernavn, jf. § 4 i lov om stadnamn og pkt. 6 i de utfyllende reglene.</p>
------------------------	---------------------	----	---------------------------------	-------	--

Lillehammer	Skjellbreidsfjellet	38	Flugstadjellet	hei	<p>Navnetype endret fra 'berg' til 'hei'.</p> <p>Uttale: Pr. telefon opplyser Arne Flugstad at navnet Flugstadjellet /flykk`stafjellø/ brukes om dette relativt flate fjellpartiet.</p> <p>Skrifttradisjon: Navnet Flugstadjellet er brukt i boka Fåberg Vestfjell og kjølområdene (2006) om et høgdedrag på "høyre side nordøst for Rævskorodalen". Navnet er også brukt på fjellbestiger-nettstedet Peakbook.org om denne lokaliteten.</p> <p>Vurdering: Stedet ligger like ved fjellet Skjellbreida/ Skjellbreidsfjellet, og det synes ikke rimelig at samme navn også brukes her. Bruken av navnet her skyldes nok kun en dobbeltregistrering i stedsnavnregisteret (SSR). Navnet Flugstadjellet bekreftes av tre ulike kilder, og navnebruken synes dermed å være godt dokumentert.</p> <p>Flugstadjellet fastsettes som navn i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Vedtaket gjelder navnevalget og skrivemåten av -fjellet. Skjellbreidsfjellet avslås som navnevalg på denne lokaliteten.</p>
Gausdal	Skjellbreidsråket	39	Skjellbreidsråket	sti	<p>Jf. løpenr. 36</p> <p>Skrifttradisjon: Skjellbreidsråket i økonomisk kartverk (i 2 kartblad) fra 1968, Skjellbreidsråket i bøkene Vide vidder i vest (1997) og i Setra itte glømt (2008). Sistnevnte bok er skrevet på gausdalsdialekt (auggedalsdialekt).</p> <p>Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Skjellbreidsråket.</p>
Gausdal	Skjellbreidsbrua	40		bru	<p>Gausdal kommune er vedtaksmyndighet.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Skjellbreibrua. Språkrådet tilrår Skjellbreibrua.</p>
Lillehammer	Skjellbreida / Skjellbreida seter	41	(utgår)	seter	<p>Dublett til løpenr. 42</p>

Lillehammer	Skjellbreida	42	Skjellbreida (hovednavn) / Skjellbreidssætra (undernavn)	seter	<p>Jf. løpenr. 31 og 36</p> <p>Uttale: /sjæ`llbræia/, dativ /-bræi'n/, jf. boka Norske innsjønamn - Upplands fylke av Gustav Indrebø, og der går det fram at både setra og fjellet har navnet Skjellbreida. Arne Flugstad oppgir pr. telefonuttalen /sjèll`bræia/, og han forbinder det usammensatte navnet helst med setergrenda, ikke med fjellet.</p> <p>Skrifttradisjon: Skjellbreida sr i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Skjellbreida i N50 fra 1971, 1990 og 1995, 2004 og 2011, Skjellbreida seter i økonomisk kartverk fra 1968, Skjellbreida og Skjellbreidsetra i boka Fåberg vestfjell og kjølområdene (2006). Seterlistene fra 1930-tallet har Skjelbreia og Skjelbreien.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Lillehammer kommune ønsker Skjellbreida seter som skrivemåte. Språkrådet tilrår Skjellbreisetra.</p>
-------------	--------------	----	---	-------	--

Lillehammer	Skjellbreida seter	42		seter	<p>Vurdering: De fleste kildene har navnet Skjellbreida usammensatt uten etterleddet -sætra, noe som bekreftes av Arne Flugstad, som har seter på Skjellbreida, og dette er nok det genuine, gamle navnet på setra. Navneformen med etterleddet -sætra/-setra brukes likevel sporadisk, og har nok en funksjon i enkelte sammenhenger for å skille stedet fra <i>fjellet</i> Skjellbreida. På samme måte som for fjellet synes det derfor være grunnlag for å fastsette både en usammensatt og en sammensatt navneform. Den mest brukte navneformen Skjellbreida synes også å være den opprinnelige, og bør derfor settes som hovednavn, mens Skjellbreidssætra settes som undernavn. Skrivemåten sæter/sætra som regional samleform er i samsvar med normeringspraksisen for stedsnavn i Innlandet (dog med unntak for Gausdal fra og med dette vedtaket).</p> <p>Skjellbreida fastsettes som hovednavn og Skjellbreidssætra som undernavn i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
Lillehammer	Skjellbreidvatnet	43	Skjellbreidvatnet	vann	<p>Jf. løpenr. 36 og 42</p> <p>Uttale: /sjæ`llbræivattne/ ("Trp.; i Faab. høyrst sjé`ll-"), jf. boka Norske innsjønamn - Upplands fylke. Arne Flugstad oppgir pr. telefon uttalen /sjèll`bræsvattne/.</p> <p>Skrifttradisjon: Skjellbreidvn i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Skjellbreidvnt i N50 fra 1971, 1990 og 1995, Skjellbreidvatnet i 2004 og 2011, Skjellbreidvatnet i økonomisk kartverk fra 1968, Skjellbreidvatnet i boka Fåberg vestfjell og kjølområdene (2006).</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Lillehammer kommune ønsker Skjellbreidvatnet som skrivemåte. Språkrådet tilrår Skjellbreivatnet.</p>

Lillehammer	Skjellbreidsbekken	44	Skjellbreidsbekken	elv	Jf. løpenr. 36 og 42 Uttale: Arne Flugstad oppgir pr. telefon uttalen /sjèll`bræsbèkkèn/. Skrifttradisjon: Skjellbreidsbekken i økonomisk kartverk fra 1968, Skjellbreidsbekken i boka Fåberg vestfjell og kjølområdene (2006). Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Lillehammer kommune ønsker Skjellbreidsbekken som skrivemåte. Språkrådet tilrår Skjellbreibekken.
Lillehammer	Skjelbreien (skog)	45	Skjellbreida skog	bruk 33/2	Jf. løpenr. 36 og 42 Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Skjellbreia.
Gausdal	Toftom / Tøftum	46	Tøftum	gard 14	Uttale: /tø`fftómm/, jf. Norske Gaardnavne (NG), der det står at navnet er dativ flertall av det norrøne hunkjønnordet tupt "eller vel snarere af typt, gammel Sideform deraf". Skrifttradisjon: Vikelsrud (gnr. 14) og Tøftum (bnr. 14/1) i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Tøftom i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Toftom i N50 fra 1971, 1990 og 1995, 2004 og 2011, Tøftum i økonomisk kartverk fra 1968. I boka Gausdal bygdehistorie er Tøftum brukt, og der står det at Vikelsrud er et gammelt og relativt lite brukt navn. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Tøftum. Språkrådet tilrår primært Tøftum, og viser til at det er en innarbeidet skrivemåte lokalt. De mener Tøftom ville være vel så mye innenfor en normeringspraksis for skrivemåten - om der dialekten har uttalen /-om/, men mener at det bryter med lokale ønsker.

Gausdal	Vikelsrud	46		gard 14	<p>Vurdering: Norrøn ordbok (2015) fører opp de gammelnske formene topt, tópt og tupt for dette ordet, men i Norske Gaardnavne - Forord og indledning nevner Oluf Rygh også formen tyft som middelaldersk sideform. Det er verdt å merke seg forskjellen i uttale mellom Tøftum-navna i Gausdal, som har uttalen /tø`fftómm/, og hhv. gnr. 133 Toft og gnr. 166 Tofte, som har uttalene /tó`fft/ og /tó`ffte/. Dette tyder på ulikt språklig opphav. Formene /tó`fft/ og /tó`ffte/ går trolig tilbake på gno. tópt, mens Tøftum-navna kan komme av middelalderformen typt, slik NG angir. Skrivemåten Toftom på gnr. 14 gir i så fall feil føring for etymologien i navnet. Når nedarvet talemål har ulik uttale av dette navneleddet i ulike navn, bør det reflekteres i skrivemåten. Det er derfor rimelig å fastsette Tøft- som skrivemåte.</p> <p>For etterleddet ville skrivemåten -om (Tøftom) være best i samsvar med uttalen og normeringspraksisen ellers i Gausdal, der dativ flertall skrives -om når uttalen er /-ómm/. Men ettersom Tøftum(-) har en lang skriftradisjon i alle involverte navn, og denne skrivemåten kan gjennomføres konsekvent i alle Tøftum-navna i kommunen, er det likevel rom for å imøtekomme lokale ønsker. Tøftum fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Vikelsrud ser ut til å ha gått ut av reell bruk, jf. Norske Gaardnavne, der det står at det "kun kjendes fra unge Jordebøger", og det settes derfor som historisk navn.</p>
Gausdal	Toftom / Tøftum	47	Tøftum	bruk 14/1	Jf. løpenr. 46
Gausdal	Toftombakken / Tøftumbakken	48	Tøftumbakken	bruk 14/2	<p>Jf. løpenr. 46</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Tøftumbakken. Ole Einar og Fride Steffensen, som er grunneiere, ønsker også skrivemåten Tøftumbakken.</p>

Gausdal	Toftom / Tøftum	49	Tøftum	bruk 14/4	Jf. løpenr. 46
Gausdal	Toftom / Tøftum	50	Tøftum	gard 63	Uttale: /tø`fftómm/, jf. Norske Gaardnavne (NG), der det står at navnet er dativ flertall av det norrøne hunkjønnordet tupt eller en sideform typt. Skrifttradisjon: Kringelsrud (gnr. 63) og Tøftum (bnr. 63/1) i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Tøftom i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Tøftum i N50 fra 1967, Toftom i N50 fra 1990 og 1995, 2004 og 2011, Tøftum i økonomisk kartverk fra 1976. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Tøftum. Tidligere grunneier Else Tøftum skriver at Toftom er feil, og at Tøftum og Tøftumssetra er riktig navn. Språkrådet tilrår primært Tøftum, og viser til at det er en innarbeidet skrivemåte lokalt. De mener Tøftom ville være vel så mye innenfor en normeringspraksis for skrivemåten -om der dialekten har uttalen /-om/, men peker på at det bryter med lokale ønsker. Vurdering: Se løpenr. 46
Gausdal	Toftom / Tøftum	51	Tøftum	bruk 63/1	Jf. løpenr. 46 og 50
Gausdal	Toftomssætra / Tøftumsetra	52	Tøftumssetra	seter	Jf. løpenr. 46 og 50 Uttale: /tö`ftumsætra/, jf. herredsregisteret (1945), men uttaleopplysningen synes tvilsom. Jf. gardsnavnet og systemet i dialekten for øvrig synes det mer sannsynlig at uttalen må være */tø`fftómsæ:tra/, jf. skrivemåten Tøftomssætra i seterlistene fra 1930-tallet. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Tøftumssetra. Språkrådet tilrår Tøftumssetra.
Gausdal	Tøftumsbakken	53	Tøftumsbakken	bruk 63/3	Jf. løpenr. 46 og 50
Gausdal	Tøftumsbakkengenget	54	Tøftumsbakkengenget	slette	Jf. løpenr. 46 og 50 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Tøftumsbakkengenget. Språkrådet tilrår Tøftumsbakkengenget.

Gausdal	Toftomslykkja / Tøftumslykkja	55	Tøftumslykkja	gard 151	Jf. løpenr. 46 og 50 Uttale: Foreligger ikke opplysninger. Skrifttradisjon: Tøftumsløkken i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel (ved bruksnavnet står parentesen "Kjølen eller Avlundkjølen"), Tøftumløkken i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Tøftomlykkja i N50 fra 1967, Toftomslykkja i N50 fra 1990 og 1995, 2004 og 2011, Tøftumslykkja i økonomisk kartverk fra 1976. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Tøftumslykkja. Språkrådet tilrår Tøftumslykkja. Vurdering: Se løpenr. 46
Gausdal	Toftomslykkja / Tøftumslykkja	56	Tøftumslykkja	bruk 151/1	Jf. løpenr. 46 og 50
Gausdal	Toftom / Tøftum	57	Tøftum	bruk 155/6	Jf. løpenr. 46 og 50 Uttale: Foreligger ikke opplysninger. Skrifttradisjon: Tøftum i 1950-matrikkelen og dagens matrikkel, Tøftom i N50 fra 1967, Toftom i N50 fra 1990 og 1995, 2004 og 2011, Tøftum i økonomisk kartverk fra 1976. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Tøftum. Språkrådet tilrår Tøftum. Vurdering: Se løpenr. 46
Gausdal	-	156	Tøftum	bruk 155/194	Jf. løpenr. 57

Gausdal	Tjørnlia	58	Kjennlia	gard 28	<p>Navnetype endret fra 'eiendommer' til 'gard'. Navnet dekker også 33/8.</p> <p>Uttale: /kæ`ŋŋlíá/, jf. Norske Gaardnavne (NG), der navnet settes i sammenheng med ordet tjørn eller tjern. I herredsregisteret står /kɛinnli:a/, i dativ /kɛinnli:n/ som uttaleformer. Pr. tlf. bekrefter Per Ole Nygaard uttalen /kɛinnli:a/.</p> <p>Skrifttradisjon: Kjennlien (gnr. 28) og Kjernlien øvre (bnr. 33/8) i i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Tjørnlia i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, Kjernlia, øvre og Kjernlia, nedre i økonomisk kartverk fra 1976. I NG er Kindlj (1668) og Kindlinn (1723) ført opp som eldre skrivemåter.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Kjernlia. Språkrådet tilrår Tjennlia i samsvar med uttalen, Tj- i samsvar med rettskrivingen.</p>
Gausdal	Kjernlia	58		gard 28	<p>Vurdering: Per Ole Nygaard opplyser at ordet tjørn/tjern uttales /køŋŋ/ i auggedalsmålet, og dette skiller seg fra uttalen /kæ`ŋŋ-/ i gardsnavnet på gnr. 28. Det kan derfor reises spørsmål ved om det er samme ord som ligger til grunn. Auggedalen ligger imidlertid nær grensa til Lillehammer (tidl. Fåberg), der uttalen av tjern tradisjonelt er /kinn/, og dialektgrensa for ordet kan ha flyttet seg. Det ville ev. forklare de eldre formene Kindlj og Kindlinn, men det forklarer ikke æ-uttalen i dagens uttale. I tidsskriftet Gausdalsminner fra 2015 står det at navnet Kjernlie kommer av at det lå et stort tjern kalt Åbbortjernet nedenfor garden. Dette står også omtalt i boka Slegter og gaarder i Gausdal av Hans Kraabøl (1757-1833), der det framgår at vannet brøt gjennom massene ved utløpet i 1786, slik at tjernet ble borte.</p>

Gausdal	Tjernlia	58		gard 28	De tidligere realforholdene sannsynliggjør altså at ordet tjern kan ligge til grunn for navnet, men det er vanskelig å avgjøre spørsmålet sikkert. Alternativt kunne navnet ses i sammenheng med ordet kinn n., jf. Kinna og Kinnkjølen øst for Auggedalen. Når etymologien er usikkert, er det vanlig ved normering å legge større vekt på uttalen, ettersom skrivemåten ellers kan legge feil føringer for opphavet til navnet. Dette framgår også av § 1 første ledd i forskrift om stadnamn, der det står at allment kjente ord som regel skal skrives i samsvar med gjeldende rettskriving, mens "[s]tadnamn som inneheld utdøydde eller uklare språkelement, skal skrivast i samsvar med gjeldande rettskrivingsprinsipp." Ut fra gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk er Kjennlia den uttalen som ligger nærmest opp til uttalen, og Kjenn- har skriftradisjon fra før i matriklene. Denne skrivemåten legger i minst grad føringer for opphavet til navnet, samtidig som den i størst grad ivaretar nedarvet, lokal uttale. Kjennlia fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.
Gausdal	Nedre Kjernlia / Nedre Kjennlien / Nedre Tjernlia	59	Nedre Kjennlia	bruk 28/1	Jf. løpenr. 58 Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Nedre Tjennlia.
Gausdal	Kjernbotn / Tjernbotn	60	Kjennbotn	bruk 33/6	Jf. løpenr. 58 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Kjernbotn. Grunneier Terje Grimstad skriver at det etter hans skjønn er naturlig å benytte K i Kjernbotn så lenge garden ovenfor heter Kjernlia. Språkrådet tilrår Tjennbotn.
Gausdal	Øvre Kjernlia / Øvre Kjennlien / Øvre Tjernlia	61	Øvre Kjennlia	bruk 33/8	Jf. løpenr. 58 Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Øvre Tjennlia.

Gausdal	Druktjørnet / Droktjernet	62	Druktjønnen	tjern	<p>Uttale: /druk'køŋŋə/, /druk'køŋŋe/, jf. herredsregisteret, /-køŋŋe/ i boka Norske innsjønamn - Upplands fylke. I en tekst på dialekt i boka Ei tid var - ei anna vart (2005) er seternavnet Druktjønnhaugen skrevet Droktjøynnhauga.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Druktjønnen. Språkrådet tilrår Druktjønnen.</p> <p>Vurdering: Gustav Indrebø har ikke noen forklaring på forleddet i navnet i Norske innsjønamn utover at han mener at samme forledd kanskje foreligger i fjellnavnet Drugshø, og han nevner elvenavnet Drykjua i Våler i Solør. Uttalen av forleddet er kort, noe som kunne tilsa dobbeltkonsonant Druk-, jf. Droktjønnhaugen i seterlistene, men det ser ikke ut til å ha særlig skrifttradisjon. Skrivemåtene Drok- og Drott- tyder på åpen u-lyd eller ó-lyd i uttalen, men det er ikke angitt eller spesifisert i noen av uttaleoppføringene i herredsregisteret.</p> <p>I pkt. 3.6 i de utfyllende reglene er det åpnet for skrivemåten tjønn for tjørn: "I område med uttalen nn for rn kan skrivemåten nn nyttast. Uttalen /kjenn/kjønn/ vil kunne skrivast Tjern/Tjørn (rettskrivingsformer) eller Tjenn/Tjønn (regionale samleformer)." Druktjønnen fastsettes som skrivemåte i samsvar lokale ønsker og lokal normeringspraksis, jf. § 4 i lov om stadnamn og pkt. 3.6 i de utfyllende reglene.</p>
Gausdal	Druktjørbekken / Droktjernbekken	63	Druktjønnbekken	bekk	<p>Jf. løpenr. 62</p> <p>Uttale: /druk'køŋŋəkkən/, /druk'køŋŋəkkə/, jf. herredsregisteret (1947).</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Druktjønnbekken. Språkrådet tilrår Druktjønnbekken.</p>

Gausdal	Druktjørnhaugen / Droktjernhaugen	64	Druktjønnhaugen	haug	Jf. løpenr. 62 Uttale: /druk'køŋŋhaugən/, /druk'køŋŋhauga/, jf. herredsregisteret (1947). Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Druktjønnhaugen. Språkrådet tilrår Druktjønnhaugen.
Gausdal	Druktjørnhaugen / Droktjernhaugen / Druktjønnhaugen	65	Druktjønnhaugen	seter	Jf. løpenr. 62 og 64

Gausdal	Øvre Kroktjernet / Kroktjørnet / Kroktjønn	66	Kroktjønn (hovednavn) / Øvre Kroktjønn (undernavn)	tjern	<p>Uttale: /kro:k`køŋnə/, /kro:k`køŋnɛ/ (1947) og /kro:k`Köŋn/ (1952), jf. herredsregisteret.</p> <p>Skriftradisjon: Kroktj og Kroktjørnet er brukt i ulike utgaver av Norge 1:50 000, mens økonomisk kartverk har Øvre Kroktjernet om dette tjernet (og Nedre Kroktjernet om det mindre tjernet mot sørøst).</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Kroktjønn. Språkrådet tilrår Kroktjønn.</p> <p>Vurdering: Det er åpenbart det største tjernet på stedet som er det opprinnelige tjernet, siden det kun er det tjernet som er krokete. Bruken av Nedre Kroktjønn om tjernet mot sørøst er altså sekundær, men bruken av det navnet har nok dels skapt et behov for presiseringen "Øvre" om det egentlige Kroktjønn. Siden både Kroktjønn og Øvre Kroktjønn er i offentlig bruk, er det grunnlag for å videreføre begge navn på det største tjernet. Det minste tjernet har kun navnet Nedre Kroktjønn i offentlig bruk.</p> <p>Skrivemåten -tjønn er i samsvar med lokal normeringspraksis og den lokale uttalen /-køŋnə/. I pkt. 3.6 i de utfyllende reglene er det åpnet for skrivemåten tjønn for tjørn: "I område med uttalen nn for rn kan skrivemåten nn nyttast. Uttalen /kjenn/kjønn/ vil kunne skrivast Tjern/Tjørn (rettskrivingsformer) eller Tjenn/Tjønn (regionale samleformer)."</p> <p>Kroktjønn fastsettes som skrivemåte av hovednavnet i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 3.6 i de utfyllende reglene, mens Øvre Kroktjønn fastsettes som undernavn.</p>
Gausdal	Nedre Kroktjernet	67	Nedre Kroktjønn	tjern	Jf. løpenr. 66
Gausdal	Kroktjerråket	68	Kroktjønnråket	sti	<p>Jf. løpenr. 66</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Kroktjønnråket. Språkrådet tilrår Kroktjønnråket.</p>

Gausdal	Kroktjernbekken	69	Kroktjønnbekken	bekk	<p>Jf. løpenr. 66</p> <p>Uttale: /kro:k`Könjnbe`kkæn/ og /kro:k`be`kkæn/, jf. herredsregisteret (1952).</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Kroktjønnbekken. Språkrådet tilrår Kroktjønnbekken.</p>
Gausdal	Roppa	70	Roppa	elv	<p>Uttale: /rå`ppa/, jf. boka Norske Elvenavne (1904), der det står at navnet kan komme av ropp, rupp 'råttent tre'. Indrebø mener det er riktigere å sette navnet i sammenheng med de norrøne verbene ruppa, rupla 'rive løs, få i uorden, røve'.</p> <p>Skrifttradisjon: Roppa i Norge 1:50 000 fra 1952, 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011 og i økonomisk kartverk fra 1976.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Språkrådet tilrår Roppa.</p> <p>Vurdering: Skrivemåten Roppa er uproblematisk. Navnet er tatt med i saken slik at alle navn avledet av Ropp-/Roppa-navn kan vurderes samlet, jf. § 8 femte ledd i forskrift om stadnamn.</p> <p>Roppa fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

Gausdal	Ropptjørn / Ropptjern / Ropptjønnnet / Ropptjønnan	71	Ropptjønnan	gruppe av vann	<p>Jf. løpenr. 70</p> <p>Uttale: /rɑ̀ppkøŋŋann/, i dativ /-om/, jf. boka Norske innsjønamn - Upplands fylke.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Ropptjønnnet. Språkrådet tilrår Ropptjønnan.</p> <p>Vurdering: I pkt. 3.6 i de utfyllende reglene er det åpnet for skrivemåten tjønn for tjørn. Den lokale uttalen har sammensetningsmåten Ropp-. I pkt. 6 står det følgende om sammensetningsmåten i navn med flere navneledd: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen."</p> <p>Ropptjønnan ble demt opp i 1974, og det kan stilles spørsmål ved om det i dag er ett vatn eller flere. Men med de mange småholmene og lange nesa som stikker ut i vatnet, kan det fremdeles oppleves naturlig å omtale lokaliteten med det flertallsnavnet som er nedarvet på stedet.</p> <p>Ropptjønnan fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 6 i de utfyllende reglene. Øvre Ropptjønnnet fastsettes som skrivemåte av navnet på den vestre delen, mens Nedre Ropptjønnnet fastsettes på den østre delen, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
Gausdal	Nedre Ropptjønnnet	72	Nedre Ropptjønnnet	vann	<p>Jf. løpenr. 70</p> <p>Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Ropptjønnnet.</p>
Gausdal	Øvre Ropptjønnnet	73	Øvre Ropptjønnnet	vann	<p>Jf. løpenr. 70</p> <p>Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Ropptjønnnet.</p>
Gausdal	Roppdammen / Roppadammen	74	Roppdammen	dam	<p>Jf. løpenr. 70</p> <p>Skrifttradisjon: Roppdammen i Norge 1:50 000 fra 1990, 1995, 2004 og 2011.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Roppadammen. Språkrådet tilrår Roppdammen, jf. sammensetningsmåten i Ropptjønnan og Roppaugen.</p>

Gausdal	Roppakanalen	75	Roppkanalen	kanal	Jf. løpenr. 70 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Roppakanalen. Språkrådet tilrår Roppkanalen, jf. sammensetningsmåten i Ropptjønnan og Roppaugen.
Gausdal	Roppaugen	76	Roppaugen	bruk 45/9	Jf. løpenr. 70 Uttale: /rå`ppaugen/, /-hauga/, jf. herredsregisteret (1977). Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Roppaugen. Språkrådet tilrår Roppaugen.
Gausdal	Roppens vandfald	154	Roppa vannfall	bruk 45/10	Jf. løpenr. 70
Gausdal	Roppaugen	155	Roppaugen	bruk 45/20	Jf. løpenr. 70 og 76
Gausdal	Roppskaret / Roppskardet	77	Roppskardet	skar	Jf. løpenr. 70 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Roppskaret. Språkrådet tilrår Roppskardet, -skardet i samsvar med uttalen /-skaLə/ i tilsvarende navn i herredsregisteret. Vurdering: Det er rimelig å anta at etterleddet har uttalen /-skaLə/ lokalt, slik Språkrådet gjør. Skrivemåten -skardet følger da av pkt. 3.5 i de utfyllende reglene: "I område med uttalen tjukk l av gammalnorsk rǫ skal til vanleg rd nyttast. Til dømes skal uttalen /ska:r/ til vanleg skrivast Skard (rettskrivingsform), ikkje Skar (anna rettskrivingsform)".

Gausdal	Fåråstad	78	Fåråstad	gard 163	<p>Uttale: /få`råsta/, jf. Norske Gaardnavne (NG), som fører opp Farastadum fra 1330 og 1419 som den eldste dokumenterte skrivemåten. I NG føres *Fararstaðir opp som normert gammelnorsk form, der Farar- kan være genitiv av gno. fyr f. "som med nogen Grund kan formodes at være et ældre Navn paa Elven Frya".</p> <p>Skrifttradisjon: Forrestad i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Faaraastad i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Fåråstad i N50 fra 1967, 1990 og 1995, 2004 og 2011, Forrestad i økonomisk kartverk fra 1976. Seterlistene fra 1930-tallet har Fåråstad (og Fåråstadsætera).</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Forrestad. Språkrådet skriver at skrivemåten Fåråstad gjengir de to like vokallydene i uttalen best, men kan føre til lang vokal i førsteleddet. Skrivemåten Forrestad viser tydelig at det er kort vokal i førsteleddet, men gjengir ikke vokallydene like godt. De konkluderer med å tilrå Fåråstad.</p>
---------	----------	----	----------	----------	---

Gausdal	Forrestad	78		gard 163	Vurdering: Skrivemåten Fårå- er en såkalt jamningsform, dvs. et dialekttrekk der endevokalen og rotvokalen i et ord har påvirket hverandre og blitt like etter prinsipper for vokalharmoni. Dette dialekttrekket foreligger i store deler av Østlandet og Trøndelag, og regnes som en regional samleform, slik at disse formene kan benyttes ved normering, jf. pkt. 3.2 i de utfyllende reglene: "I område med jamvektsformer kan rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga skrivast i samsvar med dialektuttalen (bråtan, hagan, stugu)." Like i nærheten av Fåråstad ligger bruket Ovrehågån, og skrivemåten -hågån er uttrykk for samme dialekttrekk. Jamvektsformer er ellers vanlige i stedsnavn i kommunen, f.eks. med former som -flågån, -hågån, -stugua og -gutua. Skrivemåten Fårå- vil slik sett harmonere best med normeringspraksisen ellers i kommunen for navn som har jamning i uttalen. Fåråstad fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 3.2 i de utfyllende reglene.
Gausdal	Fåråstad / Forrestad	79	Fåråstad	bruk 163/1	Jf. løpenr. 78
Gausdal	Forrestad sæter	80	Fåråstadsetra	seter	Jf. løpenr. 78 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Forrestadsetra. Språkrådet tilrår Fåråstadsetra.
Gausdal	Forrestadbekken	81	Fåråstadbekken	bekk	Jf. løpenr. 78 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Forrestadbekken. Språkrådet tilrår Fåråstadbekken.

Gausdal	Rauda / Rauda	82	Rauda	bekk	<p>Navneobjekttype endret fra 'bekk' til 'elv'.</p> <p>Uttale: /rau`a/, jf. boka Norske Elvenavne (1904), der det står at navnet er en avledning av det norrøne adjektivet rauðr 'raud, rød'.</p> <p>Skrifttradisjon: Rauda i Norge 1:50 000 fra 1952, 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, Rauda i økonomisk kartverk fra 1976.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Rauda. Sondre Kleiven skriver at hans utgangspunkt er at navnet bør skrives så nær lokal uttale som mulig, men på den andre sida bør man også se til opphavet for navnet. Her mener han at opphavet er "rauði" 'myrmalm', og at det går igjen i mange navn i Gausdal, som Rauddalen, Raudmælgrunnen, Raudskogen og Raudsjøen. Språkrådet tilrår Rauda i samsvar med navnets opphav og norsk rettskrivning.</p> <p>Vurdering: Det er vanlig i norske dialekter at d av gammelnorsk ð er stum i ordet raud og andre ord, men i norsk rettskriving skrives bokstaven likevel. Dette kommer av at norsk er et delvis etymologisk skriftspråk, der lyder som er bortfalt i talemålet, likevel benyttes for å vise opphavet, betydningen og sammenhengen med andre ord, f.eks. ordet "gjerde" /jæ:tæ/, der skrivemåten gjør det tydeligere at ordet henger sammen med ordet "gard". Dersom elvenavnet kommer av rauði m. 'myrmalm, slik Sondre Kleiven tar til orde for, tydeliggjør også skrivemåten Rauda med d betydningen av ordet. Skrivemåten Rauda er for øvrig godt innarbeidet i offentlig bruk, noe som også tilsier at den bør videreføres.</p> <p>Rauda fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
---------	---------------	----	-------	------	--

Gausdal	Raudsjøen / Rausjøen	83	Raudsjøen	vann	Jf. løpenr. 82 Uttale: /rau`sjø:n/, i dativ /-sjø:a/, jf. boka Norske innsjønamn - Upplands fylke. Skrifttradisjon: Raudsjøen i Norge 1:50 000 fra 1952, 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, Rausjøen i økonomisk kartverk fra 1976, Raudsjøen i boka Norske innsjønamn - Upplands fylke (1924). Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Rausjøen. Språkrådet tilrår Raudsjøen.
Gausdal	Raudalen / Rauddalen	84	Rauddalen	dal	Jf. løpenr. 82 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Raudalen. Språkrådet tilrår Rauddalen.
Gausdal	Raudalsmyra / Rauddalsmyra	85	Rauddalsmyra	myr	Jf. løpenr. 82 og 84 Uttale: /rau`da:šmy:ra/, jf. herredsregisteret (1977). Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Raudalsmyra. Språkrådet tilrår Rauddalsmyra.

Gausdal	Løypet / Løype	86	Løypet	bruk 210/8	<p>Uttale: Foreligger ikke opplysninger.</p> <p>Skrifttradisjon: Løype i 1950-matrikkelen og dagens matrikkel, samt i økonomisk kartverk fra 1976, Løypet i Norge 1:50 000 fra 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Løype. Språkrådet tilrår Løypet.</p> <p>Vurdering: Navnet består av intetkjønnsordet løype, som både appellativisk og i stedsnavn ofte er brukt om 'bratt sted der en renner tømmer'. I stedsnavnsammenheng vil det normalt være snakk om ett bestemt løype, som etter hvert har gått over til å bli et stedsnavn, og da vil det ut fra typologi og navnelagingsmønster være snakk om bestemt form av ordet. Uttalen av linne intetkjønnsord er lik i ubestemt og bestemt form: løype - løypet, ettersom t-en i bestemt form er stum. Etter norske rettskrivingsprinsipper skrives likevel t-en for å markere bestemthet.</p> <p>Løypet fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
---------	----------------	----	--------	------------	--

Gausdal	Skriverlia / Skrivlia / Skriulia	87	Skrivlia (hovednavn) / Midtlia (undernavn)	gard 211	<p>Uttale: /skrî`verlía/ og /skrî`ulía/, i Norske Gaardnavne (NG), der det står "Opgaves kaldet, af nogle skrî`verlia, af andre skrî`ulía/"; /mi`ttli:a/, jf. herredsregisteret (1976). Harald Ove Foss har oppgitt uttalen /skri:v`li:a/ overfor Språkrådet. I boka Gausdal bygdehistorie 2 (1989) står det følgende: "Her ligg på rekke og rad Revollsrud, Midtlia og Vollslia, eller Kremmerlia, Skrivlia og Majorslia som dei blir kalla i dag."</p> <p>Skrifttradisjon: Midtlien i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel samt i rektangelkart fra 1926, Skriverlia i Norge 1:50 000 fra 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011. I boka Slegter og gaarder i Gausdal 1 (2006, manus fra 1925-1927) står det "Midtlien (nu Skriverlien)". Seterlistene fra 1930-tallet har skriulia (og Skriulisætera), mens bokverket Norske gardsbruk (1996) har Skriulien (Midtlien). Skrivlien har vært brukt som slektsnavn på stedet.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Skrivlia. Tidligere grunneier på bruk 211/1, Marit Skrivlien Venås, ønsker skrivemåten Skrivlien. Hun opplyser at familien tok dette familienavnet tidlig på 1900-tallet. Språkrådet skriver at Skriverlia hadde passet framifrå ved sida av Kremmerlia og Majorslia, men tilrår Skrivlia i samsvar med uttalen og lokale ønsker. De mener forleddet kan være enten en forkorting av Skriver- eller en form av verbet skrive.</p>
---------	----------------------------------	----	---	----------	---

Gausdal	Midtlien / Midtlia	87		gard 211	<p>Vurdering: Som Språkrådet er inne på, er det ut fra navneomgivelsene grunn til å regne med at forleddet opprinnelig har vært Skriver-, jf. Kremmerlia og Majorlia. Skriver har nemlig vært brukt som kortform av sorenskriver, og navnet føyer seg da inn i mønsteret <yrkestittel> + -lia. Opplysningene fra Rygh kan tyde på at uttalen også var /skri`ver-/ tidligere, men det kan ha falt bort seinere. Uttalen /skri:`u-/, som også er notert i NG og seinere synes bekreftet i seterlistene, er påfallende. Skriu er en jamvektsform av ordet skrede f. 'rassted; skredfar', og forekommer i bl.a. navna Skriua og Skriuvika i Gausdal. Det er fristende å avskrive formen Skriu- som en lokal omtolkning av Skriv(er)- som har skjedd fordi skriu har vært et vanligere og mer velkjent navnelagingselement, men det er vanlig å avgjøre sikkert. Opplysningene tyder uansett på at uttalen er /skri:v`li:a/ i dag, og basert både på uttalen og lokale ønsker, synes skrivemåten Skrivlia mest nærliggende for offentlig bruk i dag. Skrivlia fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
Gausdal	Skriverlia / Skrivlia / Midtlien / Midtlia	88	Skrivlia (hovednavn) / Midtlia (undernavn)	bruk 211/1	Jf. løpenr. 87
Gausdal	Skrivlien sæter	89	Skrivlisetra	seter	Jf. løpenr. 87 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Skrivlisetra. Språkrådet tilrår Skriverlisetra.

Gausdal	Engje / Enge	90	Enge	gard 155	<p>Uttale: /æ`ŋjje/, jf. Norske Gaardnavne (NG), som fører opp Engjar som normert gammelnorsk form med merknad om at det er flertall av eng f., jf. dativ flertallsformene Engiom fra 1333 og Einghum fra 1415.</p> <p>Skrifttradisjon: Enge i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Enge i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952 og 1971, Engje i Norge 1:50 000 fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Enge i økonomisk kartverk fra 1976, Eingje (og Skei (Eingjesætera) om setra) i seterlistene fra 1930-tallet.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Enge. Språkrådet tilrår Enge i samsvar med ønsket fra kommunen.</p> <p>Vurdering: Ut fra opphavet til navnet ville det vært rom for skrivemåten Engje siden j-en her ikke er dialektal, men kommer direkte fra den gammelnorske flertallsformen Engjar. Det ser imidlertid ikke ut til å være interesse for skrivemåten Engje lokalt, og Enge er i tråd med dagens rettskriving i de ulike bøyningsformene av ordet eng, samt med mye av skrifttradisjonen for navnet.</p> <p>Enge fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
Gausdal	Engje / Enge	91	Enge	bruk 155/1	Jf. løpenr. 90
Gausdal	Engje sæter	92	Engesetra	seter	<p>Jf. løpenr. 90</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Engesetra. Språkrådet tilrår Engesetra.</p>
Gausdal	Engemyra	93	Engemyra	myr	<p>Jf. løpenr. 90</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Engemyra. Språkrådet tilrår Engemyra.</p>

Gausdal	Gardstad / Garstad	94	Gardstad	bruk 154/7	<p>Skriftradisjon: Garstad i 1950-matrikkelen og dagens matrikkel, Gardstad i Norge i Norge 1:50 000 fra 1967, 1990, 1995, 2004 og 2011, Garstad i økonomisk kartverk fra 1976.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Garstad. Grunneier Stig Garstad ønsker også skrivemåten Garstad. Han skriver at denne formen alltid har vært brukt, bl.a. i boka Norske gardsbruk (1953). Språkrådet tilrår Gardstad i samsvar med rettskrivingen.</p> <p>Vurdering: Navnet er en sammensetning av ordene gard og stad. I § 1 første ledd i forskrift om stadnamn framgår det at stedsnavn som inneholder allment kjente ord eller navneledd, skal følge gjeldende rettskriving. Etter § 1 første ledd i lov om stadnamn skal skrivemåten ikke skygge for meningsinnholdet i navnet. I pkt. 3.5 i de utfyllende reglene står det følgende: "I område med uttalen tjukk l av gammalnorsk rø skal til vanleg rd nyttast. Til dømes skal uttalen /ska:r/ til vanleg skrivast Skard (rettskrivingsform), ikkje Skar (anna rettskrivingsform) eller Skal (lokal dialektform)". Både lov om stadnamn, forskriften og de utfyllende reglene tilsier altså skrivemåten Gardstad av dette navnet. Skrivemåten er i tillegg i samsvar med normeringspraksis for likelydende navn ellers i Innlandet, jf. Gardstad i Nord-Odal og i Vang kommune. Skrivemåten Gardstad har vært brukt i offentlig bruk i lang tid, og det er dermed ikke grunnlag for å benytte unntaksbestemmelsene i loven.</p> <p>Gardstad fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 1 og 4 i lov om stadnamn, § 1 første ledd i forskrift om stadnamn og pkt. 3.5 i de utfyllende reglene.</p>
---------	--------------------	----	----------	------------	---

Gausdal	Båslia / Bøslia	95	Bøslia	li	<p>Uttale: Foreligger ikke opplysninger, men kommunen opplyser at navnet kommer av gardsnavnet Bø (gnr. 145), som er oppgitt med uttalen /bø:/ i Norske Gaardnavne.</p> <p>Skrifttradisjon: Båslia i Norge 1:50 000 (N50) fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Bøslia i boka Skog i sol og skygge (1978).</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Bøslia, som de opplyser at kommer av garden Bø. De mener Båslia er en skrivefeil. Språkrådet tilrår Bøslia med henvisning til opplysningene fra kommunen.</p> <p>Vurdering: Gardsnr. 145 Bø er en av gardene som eier grunnen i denne lia, så det er rimelig at forleddet kommer av Bø-. Båslia er en skrivefeil, slik kommunen er inne på, i navneanuset til N50 fra 1990 står det Bøslia, men det ble skrevet Båslia på det utgitte kartet, noe som siden har blitt videreført til nyere utgaver.</p> <p>Bøslia fastsettes som skrivemåte i samsvar med primærnavnet Bø, jf. § 4 første og tredje ledd i lov om stadnamn.</p>
---------	-----------------	----	--------	----	--

Gausdal	Rusta	96	Rusten	gard 135	<p>Uttale: /ru'ssta/, dativ /ru'ssten/, jf. Norske Gaardnavne (NG). Navnet består av ordet rust f. 'lund, liten skog'.</p> <p>Skrifttradisjon: Rusten i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Rusten i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Rusta i Norge 1:50 000 fra 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, Rusten i økonomisk kartverk fra 1968.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Rusten. Tidligere grunneier Ivar Rusten ønsker også Rusten, og skriver at det er den skrift- og uttaleformen de bruker. Sondre Kleiven opplyser at de lokalt sier "i Rusten", men "der ligg Rusta". Språkrådet refererer derimot følgende opplysninger fra Harald Ove Foss: "Foss nemner at ein nok kunne seia 'gå borti Rusta' , som jo er akkusativ, men samstundes seia 'der ligg Rusten'.» Språkrådet tilrår Rusten ut fra vanlig bruk og lokale ønsker.</p>
---------	-------	----	---------------	----------	---

Gausdal	Rusten	96		gard 135	<p>Vurdering: Normalt brukes nominativsformen ved normering av stedsnavn når både nominativs- og dativsformen er i levende bruk. I setningen "der ligg Rusten" får stedsnavnet egentlig nominativ (Rusta) etter det gamle systemet i dialekten, slik som hos Sondre Kleiven, så når Foss likevel bruker dativsformen "Rusten" her også, kan det være tegn på at uttalen Rusten er i ferd med å bli enerådende, og at kasussystemet går i oppløsning. Dette understøttes både av grunneierens argument og av at Gausdal kommune har oppfattet skrivemåten Rusta som "feil". Rusta er ikke feil, men pkt. 5 i de utfyllende reglene åpner også for å normere i tråd med dativsformen. Etter normeringsreglene ville det altså vært rom for å videreføre skrivemåten Rusta, men vi lar grunneierens ønske bli avgjørende i denne saken.</p> <p>Rusten fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 5 i de utfyllende reglene.</p>
Gausdal	Rusta / Rusten	97	Rusten	bruk 135/1	Jf. løpenr. 96
Gausdal	Rusten sæter	98	Rustsetra	seter	Jf. løpenr. 96

Gausdal	Dokka / Dokken	99	Dokken	bruk 140/4	<p>Uttale: Foreligger ikke opplysninger, men herredsregisteret har /då'kka/, dativ /då'kkən/ som uttale av tilsvarende navn. Navnet består av ordet dokk f. 'rundt søkk, fordjuping'.</p> <p>Skrifttradisjon: Dokken i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Dokka i Norge 1:50 000 (N50) fra 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, Dokken i økonomisk kartverk fra 1976.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Dokken. Språkrådet tilrår Dokken, og navnekonulent Botolv Helleland opplyser følgende: "ein del -en-former står temmeleg sterkt som nemneform i Gausdal og i andre tilgrensande dalføre. [...] Det har å gjera med at dei fell saman med danskspråklege skriftformer [...]. Dette gjeld primært bustadnamn."</p> <p>Vurdering: Mange av de samme argumentene gjør seg gjeldende for Dokka/Dokken som for Rusta/Rusten. Her er det også en veksling i det lokale talemålet mellom nominativs- og dativsformen, slik at begge skrivemåter har grunnlag i det lokale talemålet. Som nevnt under Rusta/Rusten, er hovedregelen å benytte nominativsformen ved normering av stedsnavn når begge former er i levende bruk. Men ettersom det er lokalt ønske om dativsformen, og Språkrådet støtter dette, finner vi på tilsvarende måte grunnlag for å fastsette dativsformen for offentlig bruk her. Dokken fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 5 i de utfyllende reglene.</p>
---------	----------------	----	--------	------------	---

Gausdal	Bergom	100	Bergom	bruk 43/9	<p>Uttale: /be`rgom/, jf. Norske Gaardnavne (NG).</p> <p>Skrifttradisjon: Bergom II i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Bergom i Norge 1:50 000 fra 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, Bergom i økonomisk kartverk fra 1976.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Bergom. Språkrådet viser til punkt 1. b) iv) i kommentarene til forskriften, som fastsetter at «Dativ fleirtal får endinga -o, -om eller -um etter dialektuttalen», og tilrår Bergom.</p> <p>Vurdering: Punktet Språkrådet viser til, er i dag videreført i pkt. 5 i de utfyllende reglene om normering, der det står følgende: "Namn som opphavleg var dativformer, bør halde på dativendinga. Det gjeld først og fremst dativ fleirtal, som kan få endinga -o, -om eller -um i samsvar med dialektuttalen. Døme: Geilo, Haugom, Sveum." Den lokale uttalen er med /-om/, og skrivemåten Bergom er godt innarbeidet i offentlig bruk. Det foreligger dermed ingen tungtveiende grunner til at navnet bør skrives Bergum med u.</p> <p>Bergom fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 5 i de utfyllende reglene. Det matrikkeltekniske romertallet II bortfaller siden 43/10 Bergum I nå er utgått.</p>
---------	--------	-----	--------	-----------	--

Gausdal	Bergom	101	Bergom	bruk 66/4	Uttale: /bɛ̀rgom/, jf. herredsregisteret (1976). Grunneier Morten Torgersen oppgir også uttalen Bergom. Skrifttradisjon: Bergum i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Bergom i Norge 1:50 000 fra 1952, 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, Bergum i økonomisk kartverk fra 1976. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Bergum. Grunneier Morten Torgersen ønsker skrivemåten Bergom, og han viser til at alle sier Bergom når de skal uttale gardsnavnet. Språkrådet viser til punkt 1. b) iv) i kommentarene til forskriften, som fastsetter at «Dativ fleirtal får endinga -o, -om eller -um etter dialektuttalen», og tilrår Bergom. Vurdering: Samme som på løpenr. 100.
Gausdal	Bergumsenget	102	Bergomsenget	bruk 75/11	Jf. løpenr. 101 Uttale: /bɛ̀rgomsɛŋgə/, jf. herredsregisteret (1952). Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Bergumsenget. Språkrådet tilrår Bergomsenget.
Gausdal	Bergom / Bergum	103	Bergom	bruk 226/3	Uttale: /bɛ̀rgom/, jf. herredsregisteret (1976). Skrifttradisjon: Bergum i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Bergom i Norge 1:50 000 fra 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, Bergum i økonomisk kartverk fra 1976. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Bergum. Signe Marit B. Skog skriver at Bergum er rett navn. Språkrådet viser til punkt 1. b) iv) i kommentarene til forskriften, som fastsetter at «Dativ fleirtal får endinga -o, -om eller -um etter dialektuttalen», og tilrår Bergom. Vurdering: Samme som på løpenr. 101
Gausdal	Bergom / Bergum	104	Bergom	bruk 226/10	Jf. løpenr. 101 og 103

Gausdal	Bergumsbekken	105	Bergomsbekken	bekk	Jf. løpenr. 101 og 103 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Bergumsbekken. Språkrådet tilrår Bergomsbekken.
Gausdal	Sæteren / Sætra / Setra	106	Setra (undernavn)	bruk 230/6	Uttale: Språkrådet opplyser følgende: «Herredsregisteret (1977) har på ett arkivkort registrert gnr/bnr 230/6 med navnet Høgås /hø:'gå:s/ og merknaden 'Også kalla Brudalssetra og Setra'. På et annet arkivkort er gnr/bnr 230/6 registrert med navnet Setra /sɛ:'tra/, dativ /sɛ:'tən/ og merknaden 'Også kalla Brudalssetra og Høgås.'» Skrifttradisjon: Høgås i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Sætern i Norge 1:50 000 fra 1971, Sæteren i Norge 1:50 000 fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Høgås i økonomisk kartverk fra 1976. Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Setra, og skriver at de to andre navna på bruket også bør registreres i SSR. Vurdering: Høgås er fra før registrert i SSR, og navnet ble satt som hovednavn ved opptakten til denne navnesaken, der kommunen kontaktet Kartverket og gav uttrykk for at Sæteren var feil, mens Høgås var riktig. Kartverket satte da Høgås som hovednavn. Høgås er ikke behandlet i denne navnesaken, og videreføres uendret som hovednavn. Vi ser ikke behov for å innføre et tredje navn i offentlig bruk, og tar derfor ikke inn Brudalssetra som navn. Når det gjelder skrivemåten av Setra, viser vi til drøftingen av skrivemåtene seter/sæter og setra/sætra i vedtaksbrevet.

Gausdal	Svensrud / Svendsrud	107	Svensrud	gard 37	<p>Uttale: /svǽnnsrú/, jf. Norske Gaardnavne (NG), /svɛ̀nnsru/, jf. herredsregisteret (1977). I NG står det at navnet kommer av gammelnorsk *Sveinsruð, av mansnavnet Svein.</p> <p>Skrifttradisjon: Svensrud i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Svensrd i Norge 1:50 000 fra 1952, Svensrud i Norge 1:50 000 fra 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, Svendsrud i økonomisk kartverk fra 1976.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Svendsrud. Språkrådet tilrår Svensrud i samsvar med navnets opphav.</p> <p>Vurdering: Det er lite grunnlag både i etymologien og i skrifttradisjonen i offentlig bruk for skrivemåten Svendsrud, som kommunen vil ha. Et rettskrivingsprinsipp i norsk er at det ikke brukes bokstaver i skrivemåten av et ord som ikke har vært uttalt i dagens eller tidligere språksteg. Det har aldri vært uttalt en d i mansnavnet Svein/Sven, selv om skrivemåten Svend dels har vært brukt i dansk-norsk rettskriving. Vi minner for øvrig om at skrivemåten av slektsnavn ikke skal påvirke skrivemåten av stedsnavn.</p> <p>Svensrud fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
Gausdal	Svensrud / Svendsrud	108	Svensrud	bruk 37/1	Jf. løpenr. 107
Gausdal	Svensrud	109	Svensrud	bruk 37/3	Jf. løpenr. 107
Gausdal	Svendsrudstuen / Stuen / Svensrudstugua	110	Svensrudstugua (hovednavn) / Stugua (undernavn)	bruk 37/5	Jf. løpenr. 107
Gausdal	Svendsrud sæter	157	Svensrudsetra	seter	Jf. løpenr. 107

Gausdal	Svendsrudlia / Svensrudlien	111	Svensrudlia	gard 30	Jf. løpenr. 107 Uttale: /svɛ̀nnsruli:a/, jf. Norske Gaardnavne (NG). Skrifttradisjon: Svensrudlien i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Svendsrudlia i økonomisk kartverk fra 1976. Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Svensrudlia. Vurdering: Se løpenr. 107 når det gjelder forleddet Svensrud-. Etterleddet fastsettes med skrivemåten -lia i samsvar med uttalen og pkt. 4.1.1 i de utfyllende reglene: "Sterke hokjønnord kan i bunden form eintal få [...] -a i samsvar med rettskrivinga og dialektuttalen."
Gausdal	Svendsrudlia / Svensrudlien	112	Svensrudlia	bruk 30/1	Jf. løpenr. 111
Gausdal	Svensrudlislættet / Svendsrudlislættet	113	Svensrudlislættet	jorde	Jf. løpenr. 111 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Svendsrudlislættet. Språkrådet tilrår Svensrudlislættet, og de skriver at -slættet er en avledning av ordet slått(e). Vurdering: Se løpenr. 114.

Gausdal	Nedre Fossetslættet / -slettet	114	-slettet (samlevedtak)	jorde	<p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Nedre Fossetslættet. Språkrådet tilrår -slættet, og viser til at navnet er en avledning av ordet slått(e).</p> <p>Vurdering: Etymologisk og innholdsmessig er det tett sammenheng mellom orda slått m. og slætte n., som begge kan bety 'slåtteteig'. Ordet slætte er avledet av ordet slått med i-omlyd i rotvokalen, slik det er vanlig i linne intetkjønnsord. I Gausdal ser det imidlertid ut til at dette ordet tradisjonelt har hatt uttalen /slét`te/ med trang e-lyd, jf. navnet Gjefsenslettet /jæ`ffséslétte/ (tidl. gnr. 61 i Østre Gausdal) i Norske Gaardnavne. Det tyder i så fall på at ordet i dialekten har blitt påvirket av ordet slette f., gammelnorsk slétta. Uttalen har nok likevel gått over til /slét`tə/ i seinere tid i Gausdal, jf. flere eksempler på denne uttalen med åpen e i stedsnavn i herredsregisteret. Ordet slette/slætte n. forekommer mye i stedsnavn og i lokallitteraturen i Gausdal, og det ser ut til at det rimelig konsekvent har blitt skrevet slette(t) med e. Ordet slætte n. er ikke allment kjent i norsk, og § 1 første ledd i loven åpner da for å fravike gjeldende rettskriving, selv om gjeldende rettskrivingsprinsipper likevel skal følges. Skrivemåten -slettet, som er ønsket lokalt, er i samsvar med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, og den åpner både for uttalen /slétte/ og /slét`tə/ i samsvar med dialekten.</p> <p>Skrivemåten -slettet fastsettes med samlevedtak i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Resten av navnet blir stående ubehandlet.</p>
---------	--------------------------------	-----	-------------------------------	-------	---

Gausdal	Verskeid	115	Værskoi	rygg	<p>Uttale: Per Ole Nygaard oppgir pr. tlf. uttalen /vɛ:r`sjèi/, og han opplyser at det er navn på hele høgdedraget på stedet det nå er hyttegrend, både på sør- og nordsida av Vestfjellvegen.</p> <p>Skrifttradisjon: Verskei i Norge 1:50 000 fra 1971, Verskeid i Norge 1:50 000 (N50) fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Værskoi i økonomisk kartverk fra 1976 samt i bøkene Vide vidder i vest (1997), Setra itte glømt (2008) og annen lokallitteratur.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Værskoi. Språkrådet tilrår Værskoi, og de skriver at det er sannsynlig at betydningen av forleddet er ordet vær m. 'sauebukk'.</p>
---------	----------	-----	---------	------	---

Gausdal	Værskai	115		rygg	<p>Vurdering: Forleddet kan komme av vær m., slik Språkrådet er inne på, ev. av vær n. som i "vær og vind". Begge disse ordene har rettskrivingsformen ver (vêr) på nynorsk og vær på bokmål. Uttalen synes å ligge et sted mellom e og æ, slik at begge normeringsvalg er akseptable for offentlig bruk.</p> <p>I Norske Gaardnavne - Forord og Indledning skriver Oluf Rygh at navneleddet skeid av gammelnorsk skeið helst har betydningen 'bane til kappløp eller kappriding' i de stednavna det forekommer. Skrivemåten -skeid, som har vært brukt i N50, er i samsvar med gjeldende rettskriving for dette ordet, men det ser ikke ut til at denne skrivemåten har fått noe gjennomslag utenom i kart. Ordet skeid kan ikke regnes å komme inn under "allment kjende ord eller namneledd" i § 1 første ledd i forskrift om stadnamn, og det innebærer at navnet må følge gjeldende rettskrivingsprinsipper, men ikke nødvendigvis gjeldende rettskriving. Skrivemåten skei må anses å være innenfor gjeldende rettskrivingsprinsipper, og det er dermed rom for å imøtekomme lokale ønsker om skrivemåten -skei.</p> <p>Værskai fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>
---------	---------	-----	--	------	---

Gausdal	Verskeid / Værskisætrene / Værskai	116	Værskisetran (hovednavn) / Værskai (undernavn)	seter	<p>Jf. løpenr. 115</p> <p>Uttale: Per Ole Nygaard oppgir pr. tlf. uttalen /vɛ:r`sjèi/. Han kjenner Værskai som navn på høgdedraget, men mener at etterleddet -setran brukes i seternavnet. Han opplyser at seterdrifta på stedet begynte i nyere tid, og at dette ikke er ei gammel seter.</p> <p>Skrifttradisjon: Verskei i Norge 1:50 000 fra 1971, Verskeid i Norge 1:50 000 fra 1990, 1995, 2004 og 2011 (I utgaven fra 1952 er det ikke tegnet inn bebyggelse her), Værskisætrene i økonomisk kartverk fra 1976.</p> <p>Høringsvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Værskisetran. Språkrådet tilrår Værskisetran.</p> <p>Vurdering: Se løpenr. 115 når det gjelder skrivemåten Værskai. Seternavnet har vært skrevet Verskei(d) uten etterleddet -sætra siden 1971, og det er vanskeleg å utelukke at seternavnet også har vært brukt uten funksjonsledd til slutt, slik tilfellet er for mange seternavn ellers. Men et argument mot dette er at setra er ganske ny, og i nyere seternavn synes det å være vanligere å hekte på forklarende etterledd som -stølen, -setra, -vangen osv. Basert på Per Ole Nygaards opplysninger synes det riktig å følge kommunens og Språkrådets ønske og sette skrivemåten Værskisetran som hovednavn, men vi viderefører likevel den usammensatte formen Værskai som undernavn.</p> <p>Værskisetran fastsettes som hovednavn, mens Værskai fastsettes som undernavn, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
---------	------------------------------------	-----	---	-------	--

Gausdal	Morgobeittjernet / Måråbeittjønnnet	117	Måråbeittjønnnet	tjern	<p>Uttale: /mã`råbæitkøŋne/, jf. boka Norske innsjønamn - Upplands fylke, der det står at ordet morgonbeite knytter seg til at gjetterne tidligere hadde feet gående ute ei tidlig økt fra kl. 3 og fram til frokost, da feet ble satt inn igjen ei stund.</p> <p>Skrifttradisjon: Morgobeittj i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Morgobeittjt i N50 fra 1971, 1990 og 1995, Morgobeitt-tjernet i N50 fra 2004 og 2011, Måråbeittjernet i økonomisk kartverk fra 1975.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Måråbeittjønnnet. Språkrådet tilrår Måråbeittjønnnet.</p> <p>Vurdering: Jamningsformen Måråbeit- er brukt fra før i andre stedsnavn i Gausdal kommune, og det er rimelig at samme skrivemåte brukes her også. Morgo- er en mer etymologisk skrivemåte som også ville være akseptabel innenfor regelverket, og denne skrivemåten tydeliggjør meningsinnholdet bedre, men pkt. 3.2 i de utfyllende reglene åpner for jamningsformer, og dermed er det rom for å innvilge lokale ønsker om skrivemåten. Skrivemåten Mårå- har også en normeringspraksis fra før i Gausdal, jf. løpenr. 118-121. Skrivemåten -tjønnnet er i samsvar med uttalen, lokal normeringspraksis og pkt. 3.6 i de utfyllende reglene: "I område med uttalen nn for rn kan skrivemåten nn nyttast."</p> <p>Måråbeittjønnnet fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 3.2 og 3.6 i de utfyllende reglene.</p>
Gausdal	Måråbeithaugen	118	Måråbeithaugen	haug	<p>Jf. løpenr. 117</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Måråbeithaugen. Språkrådet tilrår Måråbeithaugen.</p>

Gausdal	Måråbeitsletta	119	Måråbeitsletta	li	Jf. løpenr. 117 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Måråbeitsletta. Språkrådet tilrår Måråbeitsletta.
Gausdal	Måråbeitmyrene	120	Måråbeitmyrene	myr	Jf. løpenr. 117 Tilråding: Språkrådet tilrår Måråbeitmyrene.
Gausdal	Måråbeitkampen	121	Måråbeitkampen	høyde	Jf. løpenr. 117 Høringssvar: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Måråbeitkampen.

Gausdal	Heimtjørnet / Hemtjønnnet	122	Heimtjønnnet	tjern	<p>Uttale: Etterleddet har uttalen /-køŋŋe/, jf. Norske innsjønamn. For forleddet foreligger det ikke opplysninger, men uttalen er trolig /he:mkøŋŋe/ eller /hømmkøŋŋe/.</p> <p>Skrifttradisjon: Heimtjna i Norge 1:50 000 fra 1952, Heimtjørna i Norge 1:50 000 fra 1971, Heimtjørnet i Norge 1:50 000 (N50) fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Heimtjernene i økonomisk kartverk fra 1976.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Hemtjønnnet. Språkrådet tilrår Heimtjønnnet.</p> <p>Vurdering: I § 1 første ledd i forskrift om stadnamn går det fram at allment kjente ord og navneledd skal følge gjeldende rettskriving. I 3.1 i de utfyllende reglene står det følgende om monoftongerte former: "Der monoftongeringa har gitt eit resultat som ikkje er i samsvar med vanleg rettskriving (stæn av stein, strô:m av straum), skal ein følgje rettskrivinga og som hovudregel nytte diftong". Ordformen hem er ikke i samsvar med vanlig rettskriving, men ordet heim er et allment kjent ord, og dermed må rettskrivingsformen Heim- videreføres. Det er også i samsvar med andre stedsnavn som inneholder navneleddet -heim- i Gausdal, f.eks. Sjøheim, Vesterheim og Seterheimvegen. Skrivemåten -tjønnnet i etterleddet er i samsvar med pkt. 3.6 i de utfyllende reglene: "I område med uttalen nn for rn kan skrivemåten nn nyttast."</p> <p>Heimtjønnnet fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
---------	---------------------------	-----	--------------	-------	--

Gausdal	Gamledalen / Gammeldalen	123	Gammeldalen	seter	<p>Uttale: Foreligger ikke opplysninger.</p> <p>Skrifttradisjon: Gammelsr (Torsdal Sr) i 1:50 000 (N50) fra 1952, Gammeldalssætra i Norge 1:50 000 fra 1967, Gamledalen i Norge 1:50 000 (N50) fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Gammeldalen i økonomisk kartverk fra 1977, Tordaln (Gammeldaln) i seterlistene fra 1930-tallet, Gammeldalen eller Gamle Torsdalen i boka Nordfjellet (2004). (Torsdalen, som er nevnt i det eldste N50-kartet og i seterlistene, er setergrenda Gammeldalen ligger i / grenser til, så Torsdalen er et annet navneobjekt.)</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Gammeldalen. Språkrådet tilrår Gammeldalen.</p> <p>Vurdering: I pkt. 6 i de utfyllende reglene står det følgende: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen." Det er rimelig å anta at dialekten her har sammensetningsmåten Gammel-, og da er det altså den skrivemåten som skal benyttes.</p> <p>Gammeldalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 6 i de utfyllende reglene.</p>
---------	--------------------------	-----	-------------	-------	---

Gausdal	Kidla / Killia / Kili	124	Killia (hovednavn) / Killisetra (undernavn)	seter	<p>Uttale: /ki'lisætrinn/, jf. herredsregisteret (1945). Språkrådet opplyser i den presiserte tilrådingen at uttalen er /kji'l'ia/ (halvlang i i etterleddet), noe som synes mer trolig.</p> <p>Skrifttradisjon: Killia (10 forekomster) og Killin (2 forekomster) i seternavnregisteret fra 1930-tallet, Kili Sre i Norge 1:50 000 fra 1952, Kilisætra i N50 fra 1967, Kidlia i N50 fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Killia i boka Nordfjellet - setertrakter i Gausdal i endring (2004), der Killisetra òg forekommer sporadisk.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Killia og Killisetran. Språkrådet tilrår Killia/Killisetran/Killisetra i samsvar med ønsket fra kommunen, og skriver at forleddet utvilsomt er kid/kje. De mener at det her har vært en lydlig utvikling tilsvarende som i killing < kidling, der -lia fungerer likt som et avledningssuffiks.</p>
---------	-----------------------	-----	--	-------	---

Gausdal	Kilisætrene	124		seter	<p>Vurdering: Skrivemåten Kidlia med d i kart har nok bakgrunn i navnets opphav i gammelnorsk kið n. 'kje, killing'. Skrivemåten Kidlia ble tatt i bruk ved utgivelsen av 1990-utgaven av Norge 1:50 000, og har vært brukt siden. Men denne skrivemåten ser ikke ut til å ha fått noe gjennomslag utenom i kartet, og Killi- har en lengre og bredere tradisjon i skrift. I dagens rettskriving har ordet kje heller ikke d, og /d/ er ikke del av uttalen av navnet, noe som også tilsier at d ikke skal benyttes i skrivemåten. I tråd med lokale ønsker og Språkrådets utgreiing om lydutviklingen (jf. ordet killing) får navnet dobbelt-l. I den sammensatte navneformen med -setra(n), ser flertallsformen i liten grad ut til å ha tradisjon. Killia uten -setra er ventelig den eldste og mest genuine formen av seternavnet, og ser ut til å være mest brukt lokalt. Denne navneformen videreføres derfor som hovednavn. Killia fastsettes som hovednavn, mens Killisetra fastsettes som undernavn, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
---------	-------------	-----	--	-------	--

Gausdal	Frøysehagen sæter	125	Frøysehagesetra (hovednavn) / Killisetra (undernavn)	seter (176/2)	<p>Høringssvar: Berit Skare og Arne Medby, som er eiere av setereiendommen, mener at det er mest riktig å kalle setra for Killisætra.</p> <p>Vurdering: Etersom navnet på hele setergrenda er Killia el. Killisetra, og de andre setereiendommene har navn etter garden eller bruket de tilhører (eller tilhørte), synes det mest rimelig å videreføre tilsvarende navnetradisjon her. Frøysehagesetra settes derfor som hovednavn i tråd med navnebruken i kart fram til nå, mens Killisetra settes som undernavn i tråd med bruken i matriklene. (Ifølge boka Nordfjellet - setertrakter i Gausdal i endring (2004) er Sjurhågåsetra det tradisjonelle seternavnet, jf. Sjurhågå, som er det gamle bygdenavnet på Frøysehagen (gnr. 191). Men skal navnet Sjur(d)hågåsetra formaliseres, må gardsnavnet behandles først, og det må ev. skje i en egen navnesak seinere.</p> <p>Frøysehagesetra fastsettes som hovednavn og Killisetra som undernavn, jf. § 4 i lov om stadnamn. Vedtaket gjelder skrivemåten av etterleddet -setra i hovednavnet og skrivemåten av hele undernavnet.</p>
Gausdal	Kidlielva / Killielva / Kilielva	126	Killielva	elv	<p>Jf. løpenr. 124</p> <p>Uttale: Herredsregisteret (1945) har registrert uttalen /Ki:'livatnə/? som navn på elv, noe som synes tvilsomt.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Killielva. Språkrådet tilrår Killielva.</p>

Gausdal	Kidliknappen / Kiliknappen / Kilikampen	127	Killiknappen (hovednavn) / Kilikampen (undernavn)	ås	<p>Jf. løpenr. 124</p> <p>Uttale: /Ki:'liknappn/, jf. herredsregisteret (1945).</p> <p>Skrifttradisjon: Kiliknappen i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1967, Kidliknappen i N50 fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Killikampen i økonomisk kartverk (2 ulike kartblad), Killiknappen i bøkene Østre og Vestre Gausdal (1926) og Nordfjellet - setertrakter i Gausdal i endring (2004).</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker "Killikampen / Killiknappen" uten nærmere forklaring. Språkrådet tilrår Killiknappen.</p> <p>Vurdering: Navneformen med etterleddet -knappen synes å være vanligst, men sporadisk forekommer også -kampen i lokallitteraturen. Stedet ligger i et grenseområde mellom Gausdal, Øyer og Ringebu, og det kan tenkes at det er litt ulik navnebruk i de ulike bygdene. Siden navnekomiteen også ber om videreføring av både Killikampen og Killiknappen, kan det også være et tegn på at begge navneformene er i faktisk bruk. Det er derfor grunnlag for videreføring av både -knappen og -kampen. Siden Killiknappen har sterkest skrifttradisjon, og synes å være mest brukt, bør det stå som hovednavn.</p> <p>Killiknappen fastsettes som hovednavn, mens Killikampen fastsettes som undernavn, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
---------	--	-----	--	----	--

Gausdal	Gamlesætra / Gammelsetra	128	Gammelsetra	seter	<p>Uttale: /gamm`r̥sætra/, jf. herredsregisteret (1952). Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Gammelsetra. Språkrådet tilrår Gammelsetra. Vurdering: I pkt. 6 i de utfyllende reglene står det følgende: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen", og her tilsier det skrivemåten Gammel-. Når det gjelder etterleddet -setra, viser vi til drøftingen i vedtaksbrevet. Gammelsetra fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 6 i de utfyllende reglene.</p>
Gausdal	Uksum / Uksom	129	Uksom	bruk 67/2	<p>Uttale: /ó`kksómm/, /u`kksómm/, jf. Norske Gaardnavne (NG). Skrifttradisjon: Oksum i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Uksom i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952, Oksum i N50 fra 1967, Uksom i Norge 1:50 000 fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Uksom i økonomisk kartverk fra 1976. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Uksom. Språkrådet tilrår Uksom, -om i samsvar med uttalen og kommunens ønske.</p>

Gausdal	Oksum	129		bruk 67/2	<p>Vurdering: Opphavet til navnet er noe uvisst. I NG åpner Rygh for at forleddet kan komme av enten gammelnorsk uxi m. 'okse' eller akr m. 'åker', mens etterleddet kan være heimr m. 'heim, bustad' eller efni n. 'emne', dvs. Uxheimr 'okseheim' eller Akrsefni 'emne til åker'. Når etterleddet -om kommer av -heim, er det normeringspraksis for at det skal skrives -um. Men teoriene om opphavet til navnet er usikre, og reint språklig kan dativ flertall heller ikke utelukkes.</p> <p>Når etymologien er usikkert, er det vanlig ved normering å legge større vekt på uttalen, ettersom skrivemåten ellers kan legge feil føringer for opphavet til navnet. Dette framgår også av § 1 første ledd i forskrift om stadnamn, der det står at allment kjente ord som regel skal skrives i samsvar med gjeldende rettskriving, mens "[s]tadnamn som inneheld utdøydde eller uklare språkelement, skal skrivast i samsvar med gjeldande rettskrivingsprinsipp." Ut fra dette er det godt grunnlag for skrivemåten Uksom, som ligger nær uttalen og er ønsket lokalt.</p> <p>Uksom fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
Gausdal	Uksummyra / Uksommyra	130	Uksommyra	myr	<p>Jf. løpenr. 129</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Uksommyra. Språkrådet tilrår Uksommyra.</p>
Gausdal	Uksomkampen / Uksomkampen	131	Uksomkampen	ås	<p>Jf. løpenr. 129</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Uksomkampen. Språkrådet tilrår Uksomkampen.</p>
Gausdal	Oksom sæter	132	Uksomsetra	seter	<p>Jf. løpenr. 129</p>

Gausdal	Surnflot	133	Surnflot	gard 74	<p>Uttale: /sú'nnfLøtt/, jf. Norske Gaardnavne (NG), /surŋ'fLutt/, /sunŋ'fLutt/, jf. herredsregisteret (1952). I NG står det at førsteleddet kan være et elvenavn. For andreleddet har det trolig skjedd en ombytting (jf. de eldste skrivemåtene) fra -fleck til -fløt 'flate'.</p> <p>Skrifttradisjon: Surnflot i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Surnflot i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1967, Surnflott i Norge 1:50 000 fra 1990, 1995, 2004 og 2011, Surnfløt i økonomisk kartverk fra 1976.</p> <p>Hørings svar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Surnfløt. Språkrådet tilrår Surnflot med -flot i samsvar med norsk rettskriving.</p>
---------	----------	-----	----------	---------	--

Gausdal	Surnfløt	133		gard 74	<p>Vurdering: De dokumenterte uttaleformene av etterleddet i dette navnet spriker, og kunne tilsi flere ulike skrivemåter: -flot, -flott, -fløtt og -flutt. Lokalt er det ønske om -fløt, som ikke passer med noen av disse formene. Skrivemåten flot er i samsvar med rettskrivingsformen for dette ordet. Skrivemåten er etymologisk, dvs. at den reflekterer det språklige opphavet til navnet, og den er i samsvarer med vanlig normering av dette navneleddet i norske stedsnavn. Når uttalen lokalt spriker, er det desto større grunn til å benytte den etymologiske skrivemåten, siden den kan stå som en mer stabil fellesnevner for de ulike uttaleformene.</p> <p>I pkt. 1 i de utfyllende reglene framgår det at etterleddet i mindre grad kan normeres etter lokale former: "Lokale former kan nyttast meir i førsteleddet enn i sisteleddet i samansette namn (t.d. Stylfjellet, men Fillstølen)." Skrivemåten Surnflot er innarbeidet over lang tid i offentlig bruk, og det er ikke klart hvilken skrivemåte navnet burde få dersom navnet skulle endres i mer dialekt nær retning. Vi finner derfor sterkest grunnlag for å videreføre skrivemåten Surnflot.</p> <p>Surnflot fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
Gausdal	Surnflot / Surnfløt	134	Surnflot	bruk 74/1	Jf. løpenr. 133
Gausdal	Surnfløt sæter	135	Surnflotsetra	seter	Jf. løpenr. 133
Gausdal	Vårsætra	136	Surnflotvårsetra (hovednavn) / Vårsetra (undernavn)	setervoll	<p>Jf. løpenr. 133</p> <p>Navnetype endret fra 'seter' til 'setervoll'. Den sammensatte navneformen med gardsnavnet som forledd er foreslått av Erling Surnflødt, og tjener til å skille navneobjektet fra Skålengsvårsetra, som ligger like i nærheten.</p>
Gausdal	Surnflødtengjom	137	Surnflotengjom	eng	Jf. løpenr. 133. Navnet er foreslått av Erling Surnflødt.

Gausdal	Kyrkjevegen / Kjørkjevegen	138	(utgår fra saken)	sti	Navnet overføres til navnesak 2017/491.
Gausdal mfl.	Huldreheimen	139	(utgår fra saken)	fjellområde	<p>Uttale: Herredsregisteret (1947) har registrert uttalene /sør`rə lang`su:n/, /sør`rə lang`su:e/ og /nør`rə lang`su:n/, /nør`rə lang`su:e/ (Øystre Slidre-uttale) om de to fjella Søre og Nordre Langsua.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal skriver at Huldreheimen er et tullenavn som ikke skal brukes. Gausdal fjellstyre skriver at Huldreheimen aldri har hatt noen lokal forankring i Gausdal, men er et resultat av en navnetevling i regi av NRK og DNT. Etter lokalt påtrykk har DNT sluttet å bruke Huldreheimen i omtalen av fjellområdet, og bruker nå konsekvent Langsua, jf. opprettelsen av Langsua nasjonalpark i 2011. Fjellstyret mener at Langsua er et godt navn med lokal forankring både i Gausdal, Fron og Valdres, og at dette er den korrekte benevnelsen på fjellområdet. Håkon Bø skriver også at Huldreheimen er uten lokal forankring, og at DNTs navnetilsetting var et feiltrinn, noe de seinere har innsett. Han opplever derimot at navnet Langsua har stor lokal oppslutning. Langsua nasjonalparkstyre skriver at Huldreheimen aldri har vært i allmenn bruk utover bruken hos DNT, og at DNT la bort navnet i 2016 til fordel for Langsua etter målrettet arbeid fra parkstyret med lokalsamfunna i ryggen. Parkstyret mener at navnet er uten lokal historie, tilknytning eller faktisk lokal bruk, hverken i Gausdal eller andre bygder rundt fjellområdet. De ønsker å øke bevisstheten om navnet Langsua hos allmennheten, og de opplever at Huldreheimen tåkelegger at dette er det samme som Langsua og Gausdal vestfjell.</p>

Gausdal mfl.	Langsua	139		fjellområde	<p>Parkstyret ønsker derfor at navnesaken for Huldreheimen skrinlegges, slik at kun Langsua videreføres i offentlig bruk. Språkrådet tilrår Langsua i samsvar med høringssvarene.</p> <p>Vurdering: Det ser ikke ut til å være noe støtte for navnet Huldreheimen i regionen der fjellpartiet ligger, hverken hos kommunene, statlige organer eller i befolkningen, og DNT har også gått bort fra bruken av dette navnet. Navnet er ikke vokst fram av en muntlig tradisjon, og de fleste synes å ha gått over til å bruke det lokale navnet Langsua om dette området. Dermed har forutsetningene for formalisering av navnet Huldreheimen for offentlig bruk falt bort. En formalisering kunne i tillegg styrket Huldreheimen i konkurransen med tradisjonsnavnet Langsua, noe som potensielt kunne gjort at et vedtak om Huldreheimen kom i strid med § 3 andre ledd om navnevern i lov om stadnamn.</p> <p>Kartverket velger derfor å følge parkstyrets anbefaling om å trekke navnesaken om Huldreheimen, slik at navnet Langsua består som eneste navn i offentlig bruk på det aktuelle fjellområdet.</p>
--------------	---------	-----	--	-------------	--

Gausdal	Erlandhusum / Erlandhusan / Erlandhusom	140	Erlandhusom (hovednavn) / Husom (undernavn)	bruk 106/3	<p>Uttale: /æ`ljannshus/, jf. herredsregisteret (1945). Språkrådet har fått opplyst uttalen /ellanhusan/, /i ellanhusom/ (dativ) av Harald Ove Foss, som mener at et personnavn Erland ligger til grunn for navnet.</p> <p>Skrifttradisjon: Erlandhusan i dagens matrikkel, Erlandshus i Norge 1:50 000 fra 1952, Erlandhusum i Norge 1:50 000 fra 1975, 1996 og 2007, Ellanhusan i økonomisk kartverk fra 1977. I lokallitteraturen er i stor grad Erlandhusom og Ellandhusom brukt som skrivemåter, f.eks. Erlandhusom i boka Knut Rasmusson Nordgarden eller Visknut (1898) og Erlandhusom/Erlandshusom i boka Gausdal bygdehistorie 3 (1990). Det avledede seternavnet er skrevet Husomsæterlykkja i økonomisk kartverk fra 1977.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Ellandshusan. Grunneier Geir Ole Hilland ønsker skrivemåten Erlandhusum. Han skriver at Husum er dativ flertall, og navnet knytter hus i flertall til en eier som het Erland. Han ønsker navneformen Erlandhusum fordi det er en gammel norrøn form som gir garden tradisjon og historie. Språkrådet tilrår Ellandshusan i samsvar med uttalen i den opprinnelige tilrådingen, men tilrår i stedet Erlandhusan i ny tilråding etter å ha fått opplysningene fra Foss.</p>
---------	--	-----	--	------------	---

Gausdal	Erlandshus	140		bruk 106/3	<p>Vurdering: Det synes litt uklart om det skal være fuge-s eller ikke i dette navnet, og både uttaleopplysningene og skriftformene kan tyde på at begge deler er i bruk. I tillegg veksler bruken mellom nominativ /-an/ og dativ /-om/. Grunneieren ønsker fravær av fuge-s og dativsformen av navnet, og vi lar det bli avgjørende i saken. Men ettersom uttalen er /-om/, bør navnet imidlertid få skrivemåten Erlandhusom, og ikke Erlandhusum, jf. pkt. 5 i de utfyllende reglene, der det står at dativ flertall "kan få endinga -o, -om eller -um i samsvar med dialektuttalen." I gammelnorsk antar man også at uttalen av -um var /óm/, og skrivemåten -om er vanlig i Gausdal og ellers i Norge for gammelnorsk -um. Skrivemåten Erlandhusom ivaretar derfor språk-historien til navnet godt i vår tid. I tillegg er denne skrivemåten mye brukt fra før i lokallitteraturen, f.eks. i historiene om Vis-Knut. I boka Gjenklang fra bratte lier og slake kjøler (2008) står det om setra Husomseterlykkja, og der opplyses det at bruksnavnet blir forkortet til Husom i dagligtale, og denne kortformen ligger til grunn for stølsnavnet.</p> <p>Erlandhusom fastsettes som skrivemåte av hovednavnet i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 5 i de utfyllende reglene. Husom fastsettes som undernavn, jf. bruken av av kortformen i dagligtale og i seternavnet.</p>
Gausdal	Husomsæterlykkja	142	Husomseterlykkja	seter	Jf. løpenr. 140

Gausdal	Klininggrautstein	143	Klininggrautsteinen	stein	<p>Uttale: /Klininggrautstein'/, jf. boka Gausdalsmålet (2012). Der står det følgende om navnet: "Stor stein som gjetargutane sat på da dei åt klininggraut. Det finst ein klininggrautstein oppmed Bjørga, ein inni Skeisleitet og ein mellom Forsetsetra og Djupådalen." Denne saken gjelder sistnevnte stein. I boka går det fram at klininggraut er en graut kokt av byggmjøl og nysilt mjølk som var vanlig å smøre utover flatbrød, og at det var gjeterguttkost.</p> <p>Skriftradisjon: Klininggrautsteinen (ev. -stenen) er brukt gjennomført i lokallitteraturen i Gausdal, f.eks. i boka Setra itte glømt, der dativ også er brukt: "på Klininggrautsteina".</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Klininggrautstein. Språkrådet tilrår Klininggrautstein.</p> <p>Vurdering: I boka Gausdalsmålet er det satt en apostrof i slutten av navnet, som ventelig markerer at n-en er stavingsbærende, slik at navnet har hatt utviklingen /stɛinən/ > /stɛin'n/, noe som er vanlig i mange dialekter i norsk. Skrivemåten Klininggrautsteinen i lokallitteraturen tyder på at folk lokalt oppfatter at navnet står i bestemt form, og bestemt form er også det vanligste i naturnavn av denne typen. I pkt. 3 i de utfyllende reglene står det følgende: "Bruken av grammatisk kjønn, eintals- eller fleirtalsform, bunden eller ubunden form skal som hovedregel rette seg etter den nedervde lokale uttalen."</p> <p>Klininggrautsteinen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt 2. i de utfyllende reglene.</p>
---------	-------------------	-----	---------------------	-------	---

Gausdal	Megrundstjønnan	144	Megrundstjønnan	gruppe av tjern	<p>fellesnavn for Øvre og Nedre Megrundstjønnan</p> <p>Uttale: /me:ˈgrúnnskønnann/, jf. boka Norske innsjønamn - Upplands fylke (1924).</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Megrundstjønnan. Språkrådet tilrår Megrundstjønnan, og viser til at Megrund er vedtatt skrivemåte for bruksnavnet som utgjør forleddet.</p> <p>Vurdering: Megrund ble vedtatt som skrivemåte av navnet på gardsnr. 109 i 1999, og dette navnet må følgelig ha samme skrivemåte av forleddet, jf. § 4 tredje ledd i lov om stadnamn.</p> <p>Skrivemåten -tjønnan av etterleddet er i tråd med uttalen og lokal normeringspraksis ellers i Gausdal. Skrivemåten -tjønn- er i samsvar med pkt. 3.6 i de utfyllende reglene: "I område med uttalen nn for rn kan skrivemåten nn nyttast." Flertallsformen -an for -ane er det åpnet for i pkt. 4.3.1 i de utfyllende reglene: "Ein kan elles nytte [...] -an(e) når dialektuttalen er -an(e)".</p> <p>Megrundstjønnan fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 3.6 og 4.3.1 i de utfyllende reglene.</p>
---------	-----------------	-----	-----------------	-----------------	---

Gausdal	Rolegheita	145	Rolegheita (hovednavn) / Skarpsno (undernavn)	bruk 207/18	<p>Uttale: Grunneier Sondre Kleiven opplyser at utalen er Roleheita, i dativ Roleheiten.</p> <p>Skrifttradisjon: Skarpsno i 1950-matrikkelen og i økonomisk kartverk fra 1976, Roleheita i dagens matrikkel, Rolegheita i bokverket Norske gardsbruk (1996) og i Gausdal bygdehistorie 3 (1990). I sistnevnte bok går det fram at Rolegheita tidligere var navn på husmannsplassen på samme sted.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Rolegheita. Grunneier Sondre Kleiven skriver at Skarpsno er et helt nytt navn, som ble satt på bruket ved et frikjøp i 1947, men at Roleheita er det opphavlige navnet. Dette navnet knytter det seg et sagn til. Han opplyser at navnet har samme kasusveksling Roleheita/Roleheiten som Rusta/Rusten: Det heter "der er Roleheita", men "i Roleheiten", og tilsvarende "i Rusten", men "der ligg Rusta". Språkrådet har fått bekreftet av Harald Ove Foss at Rolegheita er et vanlig kjent navn på stedet.</p>
Gausdal	Skarpsno	145		bruk 207/18	<p>Vurdering: Som grunneieren skriver, er Rolegheita det eldste navnet på stedet, og det er nok riktig at Skarpsno først ble tatt i bruk i samband med fraskillelsen til eget bruk. Det er dermed godt grunnlag for at navnet Rolegheita fastsettes som hovednavn, slik han ønsker. Navnet må skrives med g i samsvar med gjeldende rettskriving, jf. § 1 første ledd i loven, som fastsetter at allment kjente ord og navneledd skal følge gjeldende rettskriving i norsk. Skrivemåten Rolegheita har også skrifttradisjon fra før.</p> <p>Rolegheita fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Skarpsno fastsettes som undernavn i samsvar med skrifttradisjonen i matrikkelen.</p>

Gausdal	Vollslia	146	Vollslia (hovednavn) / Majorslia (undernavn)	gard 212	<p>Uttale: /ma`jórslía/, jf. Norske Gaardnavne (NG).</p> <p>Skrifttradisjon: Voldslie (gnr. 212) og Majorslie (bnr. 212/1) både i 1886-, 1904-, 1950- og dagens matrikkel, Vollslia i Norge 1:50 000 fra 1952, 1971, 1990, 1995, 2004 og 2011, og Vollslia i økonomisk kartverk fra 1976. I boka Nordfjellet - setertrakter i Gausdal i endring (2004) står det at navnet Majorslia og Majorslisetra skriver seg fra kaptein og seinere major Hans Bernt Cold, som hadde Vollslia.</p> <p>Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Majorslia. Randi Woldslie og Ole Kr. Skarkerud, som er grunneiere, skriver at navnet er Woldslie som i slektsnavnet, og at Majorslie ikke er et offisielt navn, men bare brukes på folkemunne. Språkrådet tilrår Majorslia i samsvar med uttalen og ønsket fra kommunen.</p>
---------	----------	-----	---	----------	---

Gausdal	Majorslia / Majorslien	146		gard 212	<p>Vurdering: I motsetning til Kremmerlia (for Revaldsrud) og Skrivlia (for Midtlia), ser det ikke ut til at daglignavnet Majorslia er omfavnet av grunneierne, og navnet Vollslia har da også hele tiden vært brukt som gardsnavn på gnr. 212 både i matrikler (Voldslie) og i kart. Daglignavnet Majorslia har imidlertid vært brukt på bruksnavnet på 212/1 i matriklene. Det synes imidlertid ikke å være særlig grunnlag for å skille skarpt mellom navnevalget på gnr. 212 og på bruk 212/1, for garden er tilnærmet enbølt, slik at begge navn like gjerne kan brukes om garden som bruket. Navnet Vollslia er sammensatt av voll m., gammelnorsk vøllr 'grasmark, engslette' og li f., gno hlið 'skrånende utmark'. Skrivemåten Vollslia, som har vært brukt i kart fram til i dag, er i samsvar med rettskrivingen, opphavet til navnet og lokal normeringspraksis. Skrivemåten av slektsnavnet Woldslie bryter derimot med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, og kan derfor ikke tas i bruk i stedsnavnet.</p> <p>Navnet Majorslia har vært i offentlig bruk fram til nå, og det har særskilt muntlig tradisjon. Det gir grunnlag for å videreføre navnet i offentlig bruk, men siden navnet ikke er ønsket som hovednavn av eierne, settes det som undernavn.</p> <p>Vollslia fastsettes som hovednavn, mens Majorslia fastsettes som undernavn, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
Gausdal	Majorslia / Majorslien	147	Vollslia (hovednavn) / Majorslia (undernavn)	bruk 212/1	Jf. løpenr. 146
Gausdal	Vollslia sæter	148	Vollslisetra (hovednavn) / Majorslisetra (undernavn)	seter	<p>Jf. løpenr. 146</p> <p>Skrifttradisjon: Vollslia sæter er brukt i økonomisk kartverk fra 1976. Majorslisetra er brukt som navn på setra i boka Nordfjellet - setertrakter i Gausdal i endring (2004). Seterlistene har Majorslisætera.</p>

Gausdal	Majorsliringen	149	Majorsliringen	høyde	Jf. løpenr. 146 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Majorsliringen. Språkrådet tilrår Majorsliringen.
Gausdal	Tjernsmyra / Tjørnmyra	150	Tjønnmyra	myr	Uttale: /Køy`nnmy:ra/, i dativ /-my:ŋ/, jf. herredsregisteret (1977), jf. også det avledede navnet /Køy`nnmy:rli:ua/ i samme kilde. Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Tjønnmyra. Språkrådet tilrår Tjønnmyra. Vurdering: Skrivemåten Tjønn- er i samsvar med pkt. 3.6 i de utfyllende reglene: "I område med uttalen nn for rn kan skrivemåten nn nyttast.". Det ser ut til at navnet ikke har fuge-s i uttalen, og bør da ikke brukes i skrivemåten, jf. pkt. 6 i de utfyllende reglene: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen." Tjønnmyra fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 3.6 og 6 i de utfyllende reglene.
Gausdal	Tjernsmyrhalsen	151	Tjønnmyrhalsen	myr	Jf. løpenr. 150 Høringssvar og tilråding: Navnekomiteen i Gausdal ønsker skrivemåten Tjønnmyrhalsen. Språkrådet tilrår Tjønnmyrhalsen.
Gausdal	Sætra / Sæteren / Setra	152	Setra	bruk 214/8	Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Setra. Vurdering: Se drøftingen av skrivemåtene seter/sæter og setra/sætra i vedtaksbrevet.
Gausdal	Sæter / Seter	153	Seter	bruk 149/4	Høringssvar og tilråding: Språkrådet tilrår Seter. Vurdering: Se drøftingen av skrivemåtene seter/sæter og setra/sætra i vedtaksbrevet.